

Uradni vestnik Gorenjske

Leto XX

V Kranju, 8. marca 1983

Številka 6

VSEBINA

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN

OBČINA JESENICE:

38. Odredba o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1983 na območju občine Jesenice

OBČINA RADOVLJICA:

39. Odlok o davku na promet nepremičnin v občini Radovljica

OBČINA ŠKOFJA LOKA:

40. Odlok o proračunu občine Škofja Loka za leto 1983
41. Odlok o obvezni izvedbi postopka za samoupravno sporazumevanje glede prispevka za izvajanje nalog SLO in DS, ki so skupnega pomena za območje občine
42. Odlok o davkih občanov
43. Odlok o davku na promet nepremičnin
44. Odlok o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve
45. Odlok o povprečni gradbeni ceni stanovanj in povprečnih stroških komunalnega urejanja zemljišč

PREDPISI SAMOUPRAVNIH ORGANOV

OBČINSKE ZDRAVSTVENE SKUPNOSTI JESENICE, KRANJ, RADOVLJICA, ŠKOFJA LOKA, TRZIČ:

46. Samoupravni sporazum o postopku in načinu uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva

Občine: Jesenice, Kranj,
Radovljica, Škofja Loka
in Trzič

9. člen

Glede na mehuričast izpuščaj pri govedu (IBR – IPV) je treba enkrat letno preiskati vse plemenjake v prirodnem pripustu.

10. člen

Glede na kužno malokrvnost konj je treba preiskati vse plemenske žrebce in novo nabavljene kopitarje v okuženih hlevih.

11. člen

Glede na hudo gnilobo čebelje zalege, nose mavost, pršičavost in varoatozo, je treba preiskati čebelje družine vzrejevalca matic Jalen Cirila, Rodine 12, ter vzorce dostaviti v pregled do 31. marca 1983.

12. člen

Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske v Kranju mora pošiljati od 20 odstotkov odstreljenih gamsov vzorce kože s prsnega predela v velikosti 10 cm × 20 cm. Pri gamsih, sumljivih na garjavost, je potrebno odvzeti del kože z roba spremenjenega mesta.

13. člen

Ukrepe iz 2. do 12. člena te odredbe opravi Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske Kranj kot pooblaščen in verificirana organizacija za Gorenjsko.

Vzorci iz 7. do 12. člena te odredbe odvzema Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske, preiskave pa opravlja Univerza Edvarda Kardelja, VDO Biotehnična fakulteta, v TOZD za veterinarstvo v Ljubljani.

14. člen

V skladu s 3. členom Odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1983, je Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske dolžan pred vsakim začetkom izvajanja ukrepov iz te odredbe o tem obvestiti medobčinski organ veterinarske inšpekcije. O opravljenem delu mora poročati na predpisanih obrazcih.

15. člen

Preventivna cepljenja morajo biti opravljena tolikokrat, kolikor je potrebno da so živali stalno zaščitene.

16. člen

V skladu s 5. členom Odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1983, mora Veterinarsko živinorejski zavod Gorenjske voditi evidenco o datumu cepljenja, oziroma preiskave, o imenu in bivališču posestnika živali, o opisu živali, o proizvajalcu, o serijski in kontrolni številki cepiva ter o rezultatu cepljenja in preiskave.

Živinorejsko veterinarski zavod Gorenjske mora spremljati zdravstveno stanje živali po uporabi biološkega preparata in o tem obveščati pristojni medobčinski organ veterinarske inšpekcije.

17. člen

Stroški odrejenih ukrepov v smislu 51. člena Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Ur. list SRS, št. 18/77) se v skladu z 52. členom istega zakona v celoti

Predpisi občinskih skupščin

Občina Jesenice

38.

Na podlagi 2. odstavka 38. člena Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Ur. list SRS, št. 18-1146/77 in 2-43/78) in 2. člena Odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1983 (Ur. list SRS, št. 45-2469/82) ter v skladu s 153. členom Statuta skupščine občine Jesenice (Uradni vestnik Gorenjske št. 19/82) je izvršni svet skupščine občine Jesenice na 24. seji dne 9. 2. 1983 sprejel

ODREDBO o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah v letu 1983 na območju občine Jesenice

1. člen

Ta odredba ureja ukrepe za zatiranje in preprečevanje kužnih bolezni na območju občine Jesenice.

2. člen

Proti šumečemu prisadu je potrebno preventivno cepiti goveda in ovce, ki bodo v 1983. letu na paši v planinah Stola in Za Rebrom. Cepljenje mora biti opravljeno 20 dni pred ogonom na pašo.

3. člen

Proti steklini je potrebno obvezno preventivno cepiti vse pse, ki so stari več kot štiri mesece. Cepljenje mora biti opravljeno do 1. maja 1983.

Vse pse, ki do 1. maja 1983 ne bodo preventivno cepljeni proti steklini, je treba

obvezno preventivno cepiti takoj, ko dopolnijo štiri mesece starosti.

4. člen

Proti atipični kokošji kugi je potrebno preventivno cepiti kokoši v vseh večjih vzrejališčih v lasti individualnih proizvajalcev, kjer pomeni reja perutnine pomembnejšo gospodarsko dejavnost.

Cepljenje bo opravljeno z živo ali mrtvo vakcino po programu imunoprofilakse.

5. člen

Proti prašičji kugi je potrebno preventivno cepiti prašiče, ki se hranijo s pomijami iz obratov družbene prehrane. Cepljenje bo opravljeno s sevom K-lapinizaranega virusa.

6. člen

V 1983. letu mora biti zaključena VI. splošna tuberkulinizacija govedi ter izvršena sanacija vseh okuženih dvorišč.

7. člen

Glede na brucelozo je treba enkrat letno preiskati:

– krave v hlevih individualnih proizvajalcev z mlečno prstenastim preizkusom,

– ovce v gospodarstvih z nad 100 živalmi s serološko preiskavo krvi.

8. člen

Glede na govejo levkozo je treba preiskati vse plemenske živali pri zasebnih rejcih, ki so v zadnjih letih kupovali živino v okuženih hlevih KZ Postojna in Agromone Domžale.

krijejo iz sredstev posebnega računa za zdravstveno varstvo živali proračuna občine.

18. člen

Kršitev ali neizpolnjevanje določb te odredbe se kaznuje v skladu s kazenskimi določbami Zakona o varstvu živali pred kužnimi boleznimi.

19. člen

Ta odredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 322-01/83
Datum: 24/2-1983

Predsednik
izvršnega sveta:
Srečko Mlinarič, l. r.

Občina Radovljica

39.

Na podlagi 1. in 10. člena Zakona o davku na promet nepremičnin (Ur. list SRS, št. 27/72, 39/74 in 11/79) ter 144. člena statuta občine Radovljica (Ur. vestnik Gorenjske, št. 33/78 in 34/81) je skupščina na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 23/2-1983 sprejela

ODLOK o davku na promet nepremičnin v občini Radovljica

1. člen

V občini Radovljica se plačuje davek na promet nepremičnin po zakonu o davku na promet nepremičnin, po določbah tega odloka in po predpisih, izdanih na njuni podlagi.

2. člen

Davek na promet nepremičnin se plačuje po davčnih stopnjah glede na prometno vrednost kvadratnega metra zemljišča, oziroma uporabne površine gradbenega objekta. Stopnje so različne za kmetijska zemljišča, stavbna zemljišča in za gradbene objekte ter so naslednje:

1. Če znaša prometna vrednost 1 kv. m kmetijskega zemljišča dinarjev

nad do din	+	%	Znaša davek
15	60	%	
15 25	9	+70 %	od presež. nad 15 din
25 35	16	+80 %	od presež. nad 25 din
35 45	24	+90 %	od presež. nad 35 din
45	33	+95 %	od presež. nad 45 din

2. Če znaša prometna vrednost 1 kv. m stavbnega zemljišča dinarjev

nad do din	+	%	Znaša davek
80	15	%	
80 120	12,00	+40 %	od presež. nad 80 din
120 160	28,00	+46 %	od presež. nad 120 din
160 200	46,40	+52 %	od presež. nad 160 din
200 240	67,20	+58 %	od presež. nad 200 din
240	90,40	+64 %	od presež. nad 240 din

3. Če znaša prometna vrednost 1 kv. m uporabne površine gradbenega objekta dinarjev

nad do din	+	%	Znaša davek
8.000	15	%	
8.000 12.000	1.200	+21 %	od presežka nad 8.000 din
12.000 16.000	2.040	+27 %	od presežka nad 12.000 din
16.000 20.000	3.120	+33 %	od presežka nad 16.000 din
20.000 24.000	4.440	+39 %	od presežka nad 20.000 din
24.000 28.000	6.000	+45 %	od presežka nad 24.000 din
28.000	7.800	+51 %	od presežka nad 28.000 din

3. člen

Poleg oprostitev davka po 4. členu zakona o davku na promet nepremičnin, se davek na promet nepremičnin tudi ne plača:

1. Kadar občan kupi ali menja kmetijsko ali gozdno zemljišče zaradi povečanja kmetijske proizvodnje,

2. Kadar občan kupi kmetijo z namenom, da se bo ukvarjal s kmetijsko proizvodnjo,

3. Če gre za prvo prodajo novega poslovnega prostora, ki je bil zgrajen s sredstvi uporabnikov družbenih sredstev in če se bo v poslovnem prostoru opravljala obrtna dejavnost, katere vzpodbujanje je v skladu z načrtovanjem drobnega gospodarstva v občini.

Oprostitev po 1. točki tega člena velja za občane, ki se po zakonu o kmetijskih zemljiščih štejejo za kmete. Za kmetijo po 2. točki tega člena se štejejo nepremičnine, ki jih določa 4. člen zakona o dedovanju kmetijskih zemljišč in zasebnih kmetijskih gospodarstev (Ur. list SRS št. 26/73 in 29/73).

Če se nepremičnine, ki so bile po 1. in 2. točki tega člena oproščene davka, prodajo prej kot v 5 letih za neemetijske namene, plača prodajalec tudi davek, katerega je bil oproščen. Za osnovo za odmero davka se vzame prometna vrednost, ki velja takrat, ko se davek odmeri.

Zavezanec, ki je kupil poslovni prostor, za nakup katerega je bila priznana oprostitve davka po 3. točki tega člena, mora opravljati v tem prostoru obrtno dejavnost in biti lastnik prostora najmanj 5 let od pričetka obratovanja, sicer se mu davek naknadno odmeri.

4. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o davku na promet nepremičnin v občini Radovljica (Ur. vestnik Gorenjske, št. 24/75).

Štev.: 422-6/83-4
Radovljica, dne 23/2-1983

Predsednik Skupščine
Šetina Boris l. r.

Občina Škofja Loka

40.

Na podlagi 23. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 39/74 in 4/78) in 97. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/82) je Skupščina občine Škofja Loka na seji družbenopolitičnega zbora dne 21/2-1983 ter na seji zбора združenega dela in zбора krajevnih skupnosti dne 23/2-1983 sprejela

ODLOK o programu občine Škofja Loka za leto 1983

1. člen

S proračunom za leto 1983 (v nadaljevanju: občinski proračun) se zagotavlja financiranje splošnih potreb v občini Škofja Loka v letu 1983.

2. člen

Skupni prihodki občinskega proračuna znašajo 135.037.000 din in se razporedijo na:

- razporejene prihodke 133.537.000 din
- nerazporejene prihodke 1.500.000 din

Pregled prihodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v

bilanci, ki je sestavni del splošnega dela občinskega proračuna.

3. člen

Od prihodkov iz prejšnjega člena se en odstotek izloča v sredstva rezervnega sklada občine Škofja Loka.

4. člen

Prihodki, zbrani od taks od prometa parklarjev in kopitarjev se v celoti odvedejo na poseben račun za preprečevanje živalskih kužnih bolezní.

5. člen

Sredstva občinskega proračuna se med letom enakomerno delijo med vse nosilce oziroma uporabnike v okviru doseženih prihodkov.

Sredstva za redno dejavnost se nakužejo mesečno za nazaj, za posebne namene pa skladno z izkazanimi potrebami v okviru odobrenih sredstev.

6. člen

Iz razporejenih prihodkov v določenih zneskih v posebnem delu proračuna se dodeljujejo sredstva na ustrezne račune naslednjim uporabnikom:

- državnim organom,
- občinskim družbenopolitičnim organizacijam,
- krajevnim skupnostim.

Sredstva, ki niso zajeta v prejšnjem odstavku tega člena, se uporabljajo neposredno iz proračuna.

7. člen

Uporabniki morajo sredstva, ki so jim bila zagotovljena v proračunu občine, uporabljati za namene, za katere so jim bila dana skladno s predpisi, dogovori oziroma sporazumu o njihovi uporabi.

Uporabniki ne smejo na račun proračuna občine prevzeti obveznosti, razen če se s posebnim aktom občinske skupščine določi drugače.

8. člen

Vsi prihodki, ki jih upravni organi ustvarijo s svojo dejavnostjo, so prihodki občinskega proračuna, če ni s tem odlokom drugače določeno.

9. člen

Prihodke, ki jih ustvarijo iz plačil za storitve po prejšnjem členu, lahko uporabijo upravni organi za pokritje materialnih stroškov.

10. člen

Prihodke, ki jih ustvari iz plačila za storitve po 8. členu tega odloka, Zavod za družbeni razvoj občine Škofja Loka uporabi za financiranje dejavnosti zavoda.

11. člen

Amortizacija osnovnih sredstev organov in osnovnih sredstev sklada skupne porabe se v letu 1983 pri vseh uporabnikih proračuna občine Škofja Loka odvede v višini, ki je določena s finančnim načrtom organa, organizacije ali delovne skupnosti.

12. člen

Za obveznosti občinskega proračuna, za katere sredstva v občinskem proračunu niso zagotovljena v zadostni višini, bo občina Škofja Loka najela posojilo pri OZD in drugih samoupravnih organizacijah in skupnostih oziroma pri izvajalcih pogodbenih del, vendar največ do zneska 8.000.000 din.

Pogodbe o najetju posojil v skladu s prejšnjim odstavkom sklene izvršni svet občinske skupščine.

13. člen

Za izvrševanje proračuna je odgovoren izvršni svet občinske skupščine, ki lahko pooblasti enega ali več odredbodajalcev za razpolaganje s sredstvi za posamezne namene.

Izvršni svet občinske skupščine skrbi, da prejema uporabniki proračunskih sredstev ta sredstva v skladu z dotokom.

14. člen

Izvršni svet občinske skupščine je pooblaščen, da odloča:

— o začasni omejitvi uporabe sredstev za posamezne namene ob neenakomernem dotoku sredstev,

— o prenosu sredstev med posameznimi postavkami znotraj posameznega glavnega namena občinskega proračuna,

— o uporabi sredstev rezerve za namene iz 1. točke 39. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb v družbenopolitičnih skupnostih do zneska 1 milijon dinarjev (za pokrivanje stroškov elementarnih nezdod),

— o uporabi sredstev rezerve za namene iz 2. točke 39. člena zakona o financiranju splošnih družbenih potreb (za posojilo proračuna),

— o pogojih, pod katerimi delovne skupnosti upravnih organov lahko na osnovi samoupravnega sporazuma ali pogodbe pridobijo prihodke, ki jih upravni organi ustvarijo z lastno dejavnostjo,

— o uporabi sredstev iz 16. člena tega odloka,

— o razporeditvi sredstev tekoče proračunske rezerve,

— o odstopu prihodkov, ki jih pravosodni organ pridobi kot povračilo stroškov v postopkih.

15. člen

Izvršni svet lahko spremeni namen in višino sredstev za redno dejavnost in posebne namene občinskih upravnih in pravosodnih organov v skladu z nalogami posameznih organov.

V primeru, da se med letom ugotovi, da za posebne namene razporejena sredstva ne bodo porabljena, lahko izvršni svet prenese nerazporejena sredstva v tekočo proračunsko rezervo, razen sredstev za intervencije v gospodarstvu.

16. člen

Sredstva nad dovoljeno proračunsko porabo se lahko uporabijo za financiranje občinskih blagovnih rezerv in intervencij v proizvodnji in porabi hrane.

17. člen

Sekretariat za občo upravo in proračun opravlja nadzor in kontrolo finančno-materialnega in računovodskega poslovanja uporabnikov sredstev občinskega proračuna ter investicij, ki se delno ali v celoti financirajo iz občinskega proračuna.

Organi in drugi uporabniki proračunskih sredstev so dolžni sekretariatu za občo upravo in proračun predložiti predračun oziroma finančni načrt za leto 1983 in zaključni račun za leto 1982 najpozneje do 15/4-1983, sicer se mesečno financiranje izvaja v višini 1/12 preteklega leta.

Na zahtevo sekretariata za občo upravo in proračun so uporabniki proračunskih sredstev dolžni dodatno predložiti potrebne podatke za analizo porabe sredstev.

18. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske, uporablja pa se od 1. januarja 1983.

Številka: 400-03/81
Škofja Loka, dne 23/2-1983

Predsednik
zbornega združenega dela
Lovro Gajgar, l. r.

Predsednik
zbornega krajevnih skupnosti
Slobodan Poljanšek, l. r.

Predsednik
družbenopolitičnega zbora
Ivan Kristan, l. r.

41.

Na podlagi 290. člena Zakona o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti (Uradni list SRS, št. 35-1575/82) in 97. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/82) je Skupščina občine Škofja Loka na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti 23/2-1983 sprejela

ODLOK

o obvezni izvedbi postopka za samoupravno sporazumevanje glede prispevka za izvajanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki so skupnega pomena za območje občine

1. člen

Delavci v temeljnih organizacijah združenega dela in delovnih skupnostih, delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno opravljajo poklicno dejavnost, ter delovni ljudje, ki s samostojnim delom in z lastnimi sredstvi v lastnini občanov opravljajo obrtno ali kako drugo gospodarsko dejavnost in se jim po zakonu o davkih občanov ugotavlja dohodek, in niso pristopili k aneksu k samoupravnemu sporazumu o temeljih plana splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v občini Škofja Loka za obdobje 1981-1985 (Uradni vestnik Gorenjske, št. 3/81), so dolžni izvesti postopek za samoupravno sporazumevanje glede prispevka za izvajanje nalog splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, ki so skupnega pomena za območje občine, določen z aneksom.

2. člen

Zavezanci iz 1. člena tega odloka so dolžni izvesti postopek samoupravnega sporazumevanja do 31/3-1983.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 801/6
Škofja Loka, dne 23/2-1983

Predsednik
zbornega združenega dela
Lovro Gajgar, l. r.

Predsednik
zbornega krajevnih skupnosti
Slobodan Poljanšek, l. r.

42.

Na podlagi 6. in 11. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 44/82) in 98. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/82) je Skupščina občine Škofja Loka na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 23/2-1983 sprejela

ODLOK

o davkih občanov občine Škofja Loka

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Za zadovoljevanje splošnih družbenih potreb, ki se financirajo iz proračuna občine Škofja Loka, plačujejo delavci, drugi delovni ljudje in občani (v nadaljnjem besedilu: občani) davke po določbah zakona o davkih občanov, po tem odloku in po predpisih, izdanih na njuni podlagi.

2. člen

S tem odlokom se uvajajo tisti davki, ki pripadajo občini, določajo njihove stopnje in predpisujejo trajne ali začasne davčne oprostitve in olajšave v skladu s pooblastili, danimi v zakonu o davkih občanov.

Določbe zakona o davkih občanov se neposredno uporabljajo ne glede na to, če so povzete tudi v tem odloku.

II. VRSTE DAVKOV

3. člen

Občani plačujejo po tem odloku:

1. davek od osebnega dohodka delavcev
2. davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti
3. davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti
4. davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti
5. davek od dohodka iz avtorskih pravic
6. davek od dohodka iz premoženja in premoženjskih pravic
7. davek od premoženja
8. davek na dobitke od igre na srečo.

III. DAVEK OD OSEBNEGA DOHODKA DELAVCEV

4. člen

Zavezanec za davek od osebnega dohodka delavcev je delavec, ki dosega osebni dohodek iz delovnega razmerja ali se mu le-ta ugotavlja na osnovi 10. člena zakona o davkih občanov.

Osnova za davek je vsak posamezni prejemek, ki se šteje za osebni dohodek iz delovnega razmerja, kot tudi osebni dohodek ugotovljen po 10. členu zakona o davkih občanov.

Občinski davek od osebnega dohodka delavcev se plačuje po stopnji 0,5 %.

IV. DAVEK IZ OSEBNEGA DOHODKA IZ KMETIJSKE DEJAVNOSTI

5. člen

Za davek od dohodka iz kmetijske dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz kmetijstva), ki se odmerja od katastrskega dohodka negozdnih zemljišč, se območje občine razdeli v štiri skupine katastrskih občin in sicer:

I. skupina
Dorfjarje, Godešič, Reteče, Stari dvor, Suha

II. skupina
Draga, Pevno, Puštal, Stara Loka, Škofja Loka

III. skupina
Bukovica, Dobje, Dobračeva, Dolenje brdo, Dolenja Dobrava, Dolenja vas, Gorenja vas, Hotavlje, Selca, Staniše, Studeno, Trebija, Visoko, Zgornja Luša, Zminec, Ziri

IV. skupina
Barbara, Bukovščica, Danje, Davča, Dole-del, Dolenčice, Dražgoše, Gorenji Novaki, Gorenja ravan, Javorjev dol, Kalíše, Koprivnik, Kovski vrh, Križna gora, Laniše, Ledine-del, Ledinica, Lenart, Leskova, Lučine, Martinj vrh, Opale, Ožbolt, Podjelovo brdo, Podlonk, Podobeno, Podvrh, Sopotnica, Sorica, Stara Oselica, Vrsnik II, Zali log, Zelezniki, Žirovski vrh.

6. člen

Zavezancem iz 5. člena tega odloka se davek od kmetijstva odmerja po proporcionalni stopnji, ki velja za skupino katastrskih občin, v kateri zemljišče leži.

Za posamezne skupine katastrskih občin se določijo naslednje stopnje davka:

- I. skupina - 12 %
- II. skupina - 8 %
- III. skupina - 5 %
- IV. skupina - 2 %

7. člen

Izjemoma se davek od kmetijstva, ki se odmerja od katastrskega dohodka negozdnih zemljišč, odmerja po stopnji, ki velja za IV. skupino katastrskih občin tudi zavezancem, ki sicer spadajo v III. skupino katastrskih občin pa prebivajo in imajo kmetijska gospodarstva v naslednjih krajih:

Bačne, Brekvice, Čabrače, Dolenje brdo, Fužine, Golica, Gorenje brdo, Goro-

peke, Hlavče njive, Kladje, Knape, Kremenik, Smoldno, Srednje brdo, Staniše, Suša, Todraž, Valterski vrh, Volaka, Zatrežnik, Žirovski vrh nad Gorenjo vasjo in Žirovski vrh nad Zalo.

8. člen

Davek od kmetijstva, ki odpade na osebni dohodek iz gozda se plačuje v vseh skupinah katastrskih občin po proporcionalni stopnji 25 % osnove.

9. člen

Zavezanci za davek od kmetijstva, ki se jim ne odmerja prispevek za zdravstveno zavarovanje kmetov in ki niso kmetje kooperanti, kateri so zdravstveno zavarovani kot delavci v združenem delu, plačujejo poleg davka po stopnjah iz 6. člena tega odloka še davek od katastrskega dohodka negozdnih zemljišč po stopnji 30 % in poleg davka po stopnji iz 8. člena še davek od dohodka iz gozda po stopnji 40 %.

10. člen

Davek iz kmetijske dejavnosti po dejanskem dohodku plačujejo zavezanci, kateri dosegajo višje dohodke od kmetijske dejavnosti, ki niso oziroma so le v manjšem obsegu zajeti v katastrskem dohodku.

Zavezanci davka iz kmetijske dejavnosti po prejšnjem odstavku plačujejo davek po dejanskem dohodku kadar dosežejo:

1. farmsko rejo perutnine 20.000 komadov letno,
2. pitanje 60 glav govedi oziroma 100 komadov prašičev s pogojem, da se le-te v celoti ali pretežno krmi s kupljenimi krmili,
3. farmsko rejo drugih živali, če vrednost celotnega dohodka presega 800.000 dinarjev letno,
4. specializirano drevesničarstvo oziroma vzgojo okrasnega grmičevja, če število vzgojenih sadik presega 5.000 komadov letno,
5. specializirano vzgojo cvetlic oziroma okrasnega grmičevja, če vrednost celotnega dohodka presega 500.000 dinarjev letno.

Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za rejo ovac in gojenje čebel.

11. člen

Po dejanskem dohodku plačujejo davek tudi zavezanci, ki dosegajo dohodek iz več vrst kmetijske proizvodnje iz prejšnjega člena in takšni skupni celotni dohodki presega znesek 1.500.000 dinarjev letno.

12. člen

Zavezancem davka iz kmetijske dejavnosti po dejanskem dohodku se materialni stroški ugotavljajo po smiselni uporabi določil 50., 51. in 52. člena zakona o davkih občanov in po postopku, ki velja za zavezance davka iz gospodarskih dejavnosti.

13. člen

Zavezanci davka iz kmetijske dejavnosti po dejanskem dohodku, ki presegajo višino osebnega dohodka, ugotovljenega po 10. členu zakona o davkih občanov, plačujejo od osnov — ostanka čistega dohodka davek po naslednjih stopnjah:

davčna osnova v din	stopnja v %
do 30.000	15
od 30.000 do 60.000	18
od 60.000 do 100.000	21
od 100.000 do 150.000	24
od 150.000 do 200.000	27
nad 200.000	30

Določbe tega člena veljajo tudi za zavezance, ki niso zdravstveno zavarovani kot kmetje ter kmete kooperante.

14. člen

Zavezanci davka iz 10. člena tega odloka so dolžni voditi knjigo prejemkov in izdatkov in knjigo seznam osnovnih sredstev.

15. člen

Zavezance davka iz kmetijske dejavnosti, ki plačujejo davek po katastrskem dohodku oziroma izpolnjujejo enega izmed pogojev 10. člena tega odloka, se, preuvidno na obdavčevanja po dejanskem dohodku.

Uprava za družbene prihodke zavezance obvesti o preuvidnosti na obdavčenje po dejanskem dohodku pred 1. januarjem leta, v katerem bo obdavčen po dejanskem dohodku.

16. člen

Začasno so oproščeni davka od kmetijstva dohodki zemljišč:

1. za 10 let — zemljišča, ki so bila za kmetijstvo neuporabna, pa so z investicijami zavezance postala uporabna;
2. zemljišča s površino nad 20 arov, na katerih se zasadijo novi sadovnjaki in drugi dolgoletni nasadi:
 - za 8 let zemljišča, na katerih se zasadijo češnje, jabolane, hruške in drugo plemenito sadje;
 - za 10 let zemljišča, na katerih se zasadijo orehi;
 - za 5 let zemljišča, na katerih se zasadijo drugi dolgoletni nasadi.

17. člen

Plačila davka od kmetijstva, ki se odmerja od katastrskega dohodka zemljišč, se oproste zavezanci, katerih skupni letni katastrski dohodek ne presega 18.000 dinarjev in ki prebivajo in imajo kmetijska gospodarstva v naslednjih krajih:

Andrej nad Zmincem, Bačne, Barbara, Brebovnica, Brekovice, Breznica pod Lubnikom, Breznica pri Žireh, Bukov vrh, Čabrače, Četena ravan, Davča, Debeni, Dolenje brdo, Dolenja ravan, Dolenja Žetina, Dolge njive, Florjan nad Zmincem, Fužine, Gabrška gora, Gabrovo, Golica, Gorenja ravan, Goli vrh, Gorenje brdo, Goropeke, Gorenja Žetina, Hlavče njive, Hrib nad Zmincem, Izgorje, Jarčja dolina, Jarče brdo, Javorjev dol, Jazbine, Jelovica, Jesenovec, Kališe, Kladje, Knape, Kopačnica, Koprivnik, Kovski vrh, Kremenik, Križna gora, Krivo brdo, Krnice, Lajše nad Novaki, Lajše nad Selcami, Laniše, Laze, Leskoviča, Lovsko brdo, Malenski vrh, Martinj vrh, Mlaka, Mrzli vrh, Nova Oselica, Ojstri vrh, Opale, Osojnik, Osojnica, Ožbolt, Podjelovo brdo, Podklanec, Podlonk, Podporezen, Podvrh, Potok, Pozirno, Prelesje, Prtovč, Račeva, Ravne pri Žireh, Ravne, Robidnica, Slajka, Smoldno, Smoleva, Sovra, Spodnje Danje, Spodnja Sorica, Srednje brdo, Stara Oselica, Staniše, Strmica, Studor, Suša, Todraž, Topolje, Torka, Valterski vrh, Volaka, Zakobiljek, Zabrdo, Zatrežnik, Zali log, Zapreval, Zala, Zgornje Danje, Zgornja Sorica, Žirovski vrh, Žirovski vrh nad Gorenjo vasjo, Žirovski vrh nad Zalo.

18. člen

Zavezancem davka od kmetijstva, ki jim je kmetijstvo glavni poklic in obdelujejo zemljišča v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih, se prizna, če so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu o davkih občanov, posebna olajšava, če vlagajo sredstva v preusmeritev gospodarstva in v preureditev stanovanjskih in gospodarskih prostorov v turistične namene.

Olajšava znaša 20 % od zneska vložnih sredstev s tem, da ne more znašati več kot znaša triletna odmera davka od kmetijstva.

Pod enakimi pogoji in v enakem obsegu, kot po prejšnjih dveh odstavkih tega člena, se olajšava lahko ponovi, ko preteče pet let od uveljavitve predhodne olajšave, če gre za dopolnitev ali spremembo ureditvenega programa.

Olajšava se prizna na posebno zavezančvo vlogo, ki ji je treba predložiti dokazila o višini vložnih sredstev in ureditvenem programu, katerega potrdi strokovna služba pristojnega upravnega organa ali po po-

oblastilo izvršnega sveta občinske skupščine kmetijska zemljiška skupnost.

Olajšava se prizna v letu, v katerem je bila naložba po potrjenem ureditvenem programu izvršena ter se obračuna v tekočem in v naslednjih dveh letih.

Če zavezanec sredstvo, za nabavo katerega je uveljavil olajšavo, odtuji, da v zakup ali začne uporabljati v druge namene, preden je amortizirano, se za priznana olajšavo naknadno obremenjuje.

O spremembi je zavezanec dolžan obvestiti davčni organ v roku 30 dni.

19. člen

Pod enakimi pogoji in največ v takem znesku kot zavezancem iz 18. člena tega odloka se prizna olajšava za vlaganje sredstev v preusmeritev gospodarstva tudi drugim zavezancem, katerim kmetijstvo ni glavni poklic, pa se z osebnim delom ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo in obdelujejo zemljišča v skladu z zakonom o kmetijskih zemljiščih če:

1. vložijo v preusmeritev gospodarstva najmanj 50.000 dinarjev;
2. svoje tržne viške pogodbeno vnovčujejo preko kmetijskih organizacij v višini najmanj 30.000 dinarjev letno, pet let od leta, ko jim je bila priznana olajšava.

Če zavezanec ne izpolnjuje pogoja iz točke 2 prejšnjega odstavka, se za priznana olajšavo naknadno obremenjuje.

Za izvajanje tega člena izda izvršni svet občinske skupščine natančnejša navodila.

20. člen

Zavezancem iz 18. in 19. člena tega odloka se prizna še posebna olajšava, če vlagajo sredstva v gradnjo malih hidroelektrarn.

Olajšava se prizna s pogojem, če zavezanec letno vloži v te namene najmanj znesek, ki ustreza 60 % poprečnega enoletnega osebnega dohodka na zaposlenega v Sloveniji v preteklem letu.

Olajšava se prizna v višini 80 % od odmerjenega davka za čas petih let.

Dokaz o obsegu vložnih sredstev v preteklem letu je davčni zavezanec dolžan predložiti v tekočem letu do 31/1 skupaj z zahtevkom za priznanje olajšave. Olajšava se prizna v letu po letu, v katerem so bila vložena sredstva in v naslednjih štirih letih.

21. člen

Zavezancem za davek iz kmetijstva, ki so zdravstveno zavarovani kot kmetje ter združenim kmetom, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovani na podlagi dohodka iz kmetijstva in preživljajo otroke, ki so na rednem šolanju na poklicnih, srednjih, višjih in visokih šolah in otroci nimajo lastnega dohodka letno nad 10.000 dinarjev, se prizna posebna olajšava v višini 500 dinarjev letno od odmerjenega davka za vsakega takega otroka, vendar skupni znesek olajšave ne more znašati več kot 3.000 dinarjev letno.

Olajšava se prizna samo za čas, ki je za posamezno vrsto šol oziroma študija po predpisih določen za redno dokončanje šolanja, pod pogojem, da učenec oziroma študent v redu in pravočasno opravi zahtevane izpite oziroma uspešno dokonča razred.

Olajšavo uveljavlja davčni zavezanec s posebno vlogo, ki jo je treba vložiti po zaključku šolskega leta, najpozneje pa do 31/12. Vlogi je treba priložiti potrdilo o šolanju.

Olajšava se prizna v tekočem letu.

V. DAVEK OD DOHODKA IZ GOSPODARSKIH DEJAVNOSTI

22. člen

Davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti plačujejo občani, ki s samostojnim osebnim delom in lastnimi sredstvi opravljajo obrtno ali drugo gospodarsko dejav-

poklica.

Zavezanec za ta davek je tudi občan, ki občasno dosega dohodek z opravljanjem dejavnosti, razen če gre za dohodke, dosežene:

1. z izkoriščanjem zemljišč v nekmetske namene (kopanje peska, gramoza in kamna, žganje opeke, apna in podobno), če letni dohodek po odbitku stroškov ne presega 10 % povprečnega enoletnega čistega osebnega dohodka delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu,

2. z opravljanjem kmetijskih storitev drugim s kmetijsko mehanizacijo, če letni dohodek po odbitku stroškov ne presega 10 % povprečnega enoletnega čistega osebnega dohodka delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu.

Zavezancem, ki nimajo dokumentiranih dejanskih stroškov od opravljanja storitev pod točko 1 in 2, se priznajo normirani stroški v višini 40 % od celotno doseženega dohodka.

23. člen

Davek od dohodka iz gospodarskih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz gospodarskih dejavnosti) se odmerja:

- A.) po dejansko doseženem dohodku
- B.) v pavšalnem letnem znesku in
- C.) v odstotku od posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

A.) po dejanskem dohodku

24. člen

Osnova za davek iz gospodarskih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz gospodarske dejavnosti zavezanca. Od te osnove se davek odmerja po naslednjih progresivnih stopnjah:

davčna osnova v din	stopnja v %
do 30.000	30
od 30.000 do 60.000	34
od 60.000 do 100.000	38
od 100.000 do 150.000	42
od 150.000 do 200.000	46
od 200.000 do 300.000	50
nad 300.000	54

Določbe tega člena veljajo tudi za zavezanca, ki opravljajo gospodarske dejavnosti kot postranski poklic in se jim ugotavlja dohodek.

B.) v pavšalnem letnem znesku

25. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo, razen zavezancev, ki jih določa 57. člen zakona o davkih občanov, tudi zavezanci, ki opravljajo gostinsko dejavnost v odročnih oziroma višinskih krajih kjer ni pogojev za doseganje večjega prometa in ne uporabljajo dopolnilnega dela drugih delavcev, kakor tudi ne zaposlujejo družinskih članov.

Davek v pavšalnem letnem znesku znaša 10 % od dohodka po napovedi zavezanca.

Ta davek pa ne more znašati manj kot znaša 10 % dohodka, ki se po 10. členu zakona o davkih občanov šteje za čisti osebni dohodek delavcev enakih ali podobnih poklicev v združenem delu v preteklem letu.

V primeru, da zavezanec verjetno izkaže, da bo zaradi vrste dejavnosti in predmeta poslovanja, obsega, časa (redna oziroma popoldanska dejavnost), načina, pogojev in kraja poslovanja, delovne sposobnosti in drugih okoliščin, dosegel manjši dohodek, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, se pavšalni letni znesek davka temu ustrezno zniža.

Zavezancem davka iz gospodarskih dejavnosti, razen gostilničarjem iz 1. odstavka tega člena, ki jim opravljanje take dejavnosti ni glavni in edini poklic in jo opravljajo kot dopolnilno delo – postran-

znesku, določen po merilih iz tega člena, poveča za 50 %.

Če zavezanec ne opravlja dejavnosti skozi celo leto, se davek v pavšalnem letnem znesku ustrezno zniža.

C.) v odstotku od posameznega kosmatega dohodka – davek po odbitku

26. člen

Davek iz gospodarskih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka plačujejo občani od naslednjih dohodkov in po naslednjih proporcionalnih stopnjah:

1. od dohodkov raznašalcev in prodajalcev časopisov, knjig, revij in podobno, od prodaje srečk in vplačil pri športni napovedi ter pri lotu, od prejemkov zavoralnih poverjenikov, od dohodkov hidrometeoroloških opazovalcev, od provizij zastopnikov organizacij za varstvo malih avtorskih pravic, od zbiranja naročil za časopise, knjige, revije in podobno, od dohodkov delavcev, doseženih z opravljanjem del ob pretežni uporabi lastne telesne moči, od dohodkov, doseženih z opravljanjem postranskih kmetijskih dejavnosti ter od dohodkov, ki jih dosežejo 100 % invalidi – paraplegiki, če opravljajo ročna dela preko organizacij združenega dela 10 %
2. od provizij poslovnih agentov in poverjenikov, dohodkov od zbiranja oglasov, od dohodkov, doseženih s prodajo izdelkov uporabne umetnosti ali z razmnoževanjem ali izdajanjem avtorskih del, ki se ne štejejo za izvirnike, od dohodkov potujočih zabavišč, od dohodkov doseženih s prodajo izdelkov ročne izdelave, ki jih ni možno šteti za izdelke domače ali umetne obrti niti uporabne umetnosti, če jih občan izdeluje priložnostno 25 %
3. od dohodkov oseb, ki priložnostno opravljajo storitve za organizacije združenega dela, državne organe ter druge organizacije in skupnosti in od dohodkov, doseženih z opravljanjem del po pogodbi o delu, sklenjeni v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, če ne gre za dohodke iz 1. in 2. točke 40 %.

Pri tem davku se priznavajo občanom naslednje olajšave in oprostitve:

- a.) olajšave od dohodkov: od storitev krajevnim skupnostim od prevoza mleka, če se opravlja kot postranska kmetijska dejavnost, in od prevoza otrok za potrebe šol, kulturnih in telesnokulturnih organizacij plačujejo občani davek po znižani stopnji 10 %
- b.) oprostitve Davka ne plačujejo občani od naslednjih dohodkov:
 - od pluzenja snega, če se opravlja kot postranska kmetijska dejavnost;
 - od zbiranja odpadnega materiala;
 - od izdelkov domače obrti, če se po obrtnem zakonu štejejo za predmete domače obrti;
 - oskrbovanci Centra slepih in slabovidnih oseb dr. Antona Kržišnika v Šk. Loki od dohodkov, ki jih imajo od opravljanja občasnih storitev za ta center;
 - od tovorjenja blaga za potrebe planinskih postojank;
 - od dohodkov od popisa stanovanj, stanovanjskih hiš in poslovnih prostorov v zasebni lasti po zakonu o stanovanjskem gospodarstvu;
 - od storitev za hlevske in pašne ter druge skupnosti s področja kmetijstva.

Pri tem davku se priznavajo občanom naslednje olajšave in oprostitve:

- a.) olajšave od dohodkov: od storitev krajevnim skupnostim od prevoza mleka, če se opravlja kot postranska kmetijska dejavnost, in od prevoza otrok za potrebe šol, kulturnih in telesnokulturnih organizacij plačujejo občani davek po znižani stopnji 10 %
- b.) oprostitve Davka ne plačujejo občani od naslednjih dohodkov:

– od pluzenja snega, če se opravlja kot postranska kmetijska dejavnost;

– od zbiranja odpadnega materiala;

– od izdelkov domače obrti, če se po obrtnem zakonu štejejo za predmete domače obrti;

– oskrbovanci Centra slepih in slabovidnih oseb dr. Antona Kržišnika v Šk. Loki od dohodkov, ki jih imajo od opravljanja občasnih storitev za ta center;

– od tovorjenja blaga za potrebe planinskih postojank;

– od dohodkov od popisa stanovanj, stanovanjskih hiš in poslovnih prostorov v zasebni lasti po zakonu o stanovanjskem gospodarstvu;

– od storitev za hlevske in pašne ter druge skupnosti s področja kmetijstva.

D.) oprostitve in olajšave

27. člen

Zavezancem, ki ob pogojih, določenih v 60. členu zakona o davkih občanov, vlagajo sredstva za zboljšanje in razširjanje materialne osnove dela v dejavnosti, katerih vzpodbujanje je v skladu z Dogovorom o temeljih družbenega plana občine Škofja

olajšava za:

– naložbe v poslovne prostore, če zavezanec vložijo najmanj znesek, ki ustreza enoletnemu čistemu osebnemu dohodku zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu.

Olajšava se prizna v višini 40 % od vloženi sredstev in se porazdeli največ na štiri leta.

– naložbe v druga osnovna sredstva, če zavezanec vložijo najmanj znesek, ki ustreza 30 % povprečnega enoletnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu.

Olajšava se prizna v višini 40 % od vloženi sredstev in se porazdeli največ na štiri leta.

Določbe iz tega člena se primerno uporabljajo tudi za druge zavezanca davka iz gospodarske dejavnosti s tem, da olajšava znaša le 20 % od vrednosti vloženi sredstev. Olajšava se porazdeli največ na tri leta.

Olajšava iz tega člena se ne prizna avtoprevoznikom, taksistom in zavezancem, ki opravljajo dejavnost kot postranski poklic. Priznati jo tudi ni mogoče za nakup prevoznih sredstev.

Vlogo za priznanje olajšave in dokazila o vloženi sredstvih je zavezanec dolžan predložiti upravi za družbene prihodke v roku, ki je določen za vložitev davčne napovedi.

Olajšava po tem členu se prizna samo v primerih, če zavezanec v redu vodi poslovne knjige, ki jih je dolžan voditi.

28. člen

Zavezancem, ki samostojno v obliki glavnega poklica opravljajo obrtne storitvene dejavnosti, katerih vzpodbujanje je v skladu z Dogovorom o temeljih družbenega plana občine Škofja Loka – deficitarne dejavnosti se prizna olajšava:

– za prvo leto poslovanja v višini 75 % od odmerjenega davka

– v naslednjih letih v višini 30 % od odmerjenega davka.

Ostalim zavezancem davka od opravljanja obrtnih storitvenih dejavnosti kot z glavnim poklicem, razen storitev avtoprevoznitva in bifejev, se prizna olajšava:

– za prvo leto poslovanja v višini 50 % od odmerjenega davka

– v naslednjih letih v višini 20 % od odmerjenega davka.

Tem zavezancem se odmerjeni davek še zniža za 20 % glede na starost in sicer moškim stari nad 60 let in ženskam, stari nad 55 let. Zavezancem stari nad 65 let, ki te dejavnosti opravljajo sami, brez pomoči drugih, se davek ne odmeri.

29. člen

Olajšave po drugi alineji 1. in 2. odstavka 28. člena tega odloka in 3. odstavka se priznajo tudi zavezancem, ki opravljajo te dejavnosti kot postranski poklic.

30. člen

Zavezancem za davek od opravljanja obrtnih proizvodnih dejavnosti, ki jim je opravljanje dejavnosti osnovni poklic se prizna olajšava za prvo leto poslovanja v višini 50 % od odmerjenega davka.

31. člen

Zavezancem, ki so pred pričetkom opravljanja redne obrtne dejavnosti isto opravljali kot postranski poklic ali brez dovoljenja, in zavezancem, ki so opravljanje dejavnosti nasledili, se prizna olajšava za prvih 12 mesecev poslovanja v višini 50 % olajšave, ki pripada zavezancem po prvi alineji 1. in 2. odstavka 28. člena ter 30. člena.

Olajšava za prvo leto poslovanja pa se ne prizna zavezancem, ki so z zakoncem ali drugim družinskim članom, ki že opravljajo dejavnost, ustanovili skupno obratoval-

nico in zavezancem, ki so si dejavnost razdelili in ustanovili samostojno obratovalnico.

32. člen

Zavezancem, ki imajo učence in študente na proizvodnem delu oziroma delovni praksi, se prizna olajšava v višini 15 % od izplačanih nagrad po kolektivni pogodbi.

33. člen

Zavezancem, ki plačujejo davek iz gospodarskih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku in ki preživljajo mladoletne otroke ali otroke, ki nadaljujejo šolanje v usmerjenem izobraževanju ali za delo nezmožne družinske člane, se odmerjeni davek zniža za 5 % za vsakega takega člana pod pogojem, da letni dohodek na družinskega člana ne presega 10 % poprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu.

V letni dohodek se všteta osebnih dohodki in drugi dohodki, od katerih se plačujejo davki ter pokojnine in to za zavezanca ter vse družinske člane gospodinjstva. Dohodki doseženi s samostojnim osebnim delom, od katerih se odmerja davek v pavšalnem letnem znesku, se vključujejo v letni dohodek tako, da se pavšalni letni znesek poveča s faktorjem 4. Katastrski dohodek se v letni dohodek vključuje povečan s količnikom, ugotovljenim iz razmerja katastrskega dohodka do narodnega dohodka zasebnega kmetijstva v merilu SR Slovenije.

Zavezancem-borcem NOV se po določilih tega člena odmerjeni davek zniža za 10 %.

34. člen

Zavezancem, ki z izvozom blaga domače proizvodnje na konvertibilno področje ustvarjajo devizni priliv, se glede na odstotni delež, ki ustreza razmerju med celotnim prihodkom obratovalnice in dinarsko vrednostjo, doseženo z izvozom blaga, odmerjeni davek zniža za:

- 5 %, če znaša odstotni delež izvoza od 5 do 10 %
- 10 %, če znaša odstotni delež izvoza od 10 do 20 %
- 15 %, če znaša odstotni delež izvoza od 20 do 30 %
- 25 %, če znaša odstotni delež izvoza od 30 do 50 %
- 35 %, če znaša odstotni delež izvoza nad 50 %.

Zavezanec vloži zahtevo za priznanje olajšave z dokazili do 31. januarja za preteklo leto.

Davčna olajšava iz tega odstavka se prizna že pri odmeri davka za leto 1982.

35. člen

Zavezancem, ki vlagajo sredstva v gradnjo malih hidroelektrarn, se prizna posebna davčna olajšava.

Olajšava se prizna v višini 30 % od odmerjenega davka iz gospodarskih dejavnosti za čas 3 let s tem, da skupna olajšava ne sme presegati 40 % vloženi sredstev.

Zahtevo za priznanje olajšave z dokazili vloži zavezanec do 31. januarja za preteklo leto.

36. člen

Skupne olajšave iz tega odloka v posameznem letu ne smejo presegati 80 % odmerjenega davka.

37. člen

Davka od dohodkov iz gospodarskih dejavnosti ne plačujejo:

- kmetje, ki v svojih kmečkih gospodarstvih po določilih obrtnega zakona sprejemajo na prenočevanje goste ter dajejo tem gostom hrano in pijačo
- oglarji od dohodkov, ki jih dosežejo s to dejavnostjo.

VI. DAVEK OD DOHODKA IZ POKLICNIH DEJAVNOSTI

38. člen

Davek od dohodka iz poklicnih dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: davek iz poklicnih dejavnosti) se odmerja:

- po dejanskem dohodku,
- v pavšalnem letnem znesku,
- v odstotku od posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku).

39. člen

Davčna osnova za davek iz poklicnih dejavnosti, ki se odmerja po dejanskem dohodku, je ostanek čistega dohodka iz poklicne dejavnosti zavezanca. Od te osnove se davek odmerja po stopnjah iz 24. člena tega odloka.

40. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo:

1. zavezanci, ki dosegajo dohodke z različnimi oblikami poučevanja, razen če se poučevanje izvaja v organiziranih oblikah (tečajji in podobno);
2. duhovniki

Pri odmeri davka iz poklicnih dejavnosti v pavšalnem letnem znesku se glede višine in načina določanja davka ter pogojev glede spremembe višine odmerjenega davka med letom primerno uporabljajo določbe 25. člena tega odloka.

41. člen

Davek iz poklicnih dejavnosti v odstotku od vsakega posameznega kosmatega dohodka (davek po odbitku) plačujejo občani po stopnji 40 % od naslednjih dohodkov:

- od priložnostnega opravljanja storitev organizacijam združenega dela, organom družbenopolitičnih skupnosti ter drugim samoupravnim organizacijam in skupnostim ali ki opravljajo pri njih delo po pogodbi o delu;

- od dohodkov na podlagi pogodbe o delu, sklenjene v skladu s predpisi o zaposlovanju pri nosilcih samostojnega osebnega dela;

- od dohodkov, doseženih s priložnostnim opravljanjem storitev občanom;

- od dohodkov tujih strokovnjakov, ki opravljajo delo po pogodbi, sklenjeni v skladu s pogodbo o vložitvi sredstev tujih oseb v domačo organizacijo združenega dela.

VII. DAVEK OD DOHODKA IZ AVTORSKIH PRAVIC

42. člen

Davek od dohodkov iz avtorskih pravic v odstotku (davek po odbitku) plačujejo zavezanci od vsakega posameznega dohodka po stopnji 20 %.

Od dohodkov iz avtorskih pravic iz 3. odstavka 82. člena zakona o davkih občanov pa se ta davek plačuje po stopnji 40 %.

Za obdavčenje dohodkov iz avtorskih pravic, ki jih dosežejo delovni ljudje, ki z osebnim delom samostojno kot poklic opravljajo kulturno dejavnost, se uporabi stopnja davka 6 %.

VIII. DAVEK OD DOHODKOV IZ

PREMOŽENJA IN PREMOŽENJSKIH PRAVIC

43. člen

Zavezanec za davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic (v nadaljevanju besedila: davek od dohodkov iz premoženja) je občan, ki ima dohodke od nepremičnin, premičnin ali od drugega premoženja in premoženjskih pravic, če od takih dohodkov ne plačuje kakšnega drugega davka.

Davek od dohodkov iz premoženja se plačuje tudi:

1. od dohodkov, ki jih lastnik ali imetnik stanovanjske pravice doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš v najem, kakor tudi od dohodkov doseženih z oddajanjem opremljenih stanovanjskih prostorov;
2. od dohodkov od iznajdb, ki niso zaščitene s patentom ali niso prijavljene upravi za patente, in od drugih oblik inven-

cij, če izplačilo nima značaja odkupa materialne pravice v smislu 10. točke 5. člena zakona o davkih občanov;

3. od dohodkov, doseženih s prodajo nepremičnin, ne glede na to ali so bile prodane v nespremenjenem ali spremenjenem stanju. Ta davek se ne plača, če je preteklo 10 let od dneva, ko je bila nepremičnina pridobljena;

4. od dohodkov, doseženih s prodajo premičnin trajnejše uporabne vrednosti, katerih posamična vrednost presega 60 % poprečnega letnega čistega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SR Sloveniji v preteklem letu.

44. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od dohodkov, ki jih lastnik doseže z oddajanjem stanovanjskih ali poslovnih prostorov, garaž ali počitniških hiš v najem, je znesek stanarine oziroma najemnine, prejete v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za stroške vzdrževanja in upravljanja in za enoletno amortizacijo ter za stroške obratovanja, če te stroške plačuje lastnik sam.

Stroški vzdrževanja in upravljanja in enoletna amortizacija ter stroški obratovanja v najem danih stanovanjskih prostorov iz prvega odstavka tega člena se določijo v višini 60 % od prejete stanarine oziroma najemnine.

V isti višini se priznajo normirani stroški za v najem dane prostore v stavbi, ki jo upravlja organizacija za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami. Če so dejanski stroški višji od normiranih, se priznajo dejanski stroški.

Stroški upravljanja in vzdrževanja ter stroški obratovanja poslovnih prostorov, garaž in počitniških hiš, danih v najem, se priznajo v višini 10 %; stroški amortizacije za zidane stavbe v višini 20 %, za lesene objekte pa v višini 30 % od najemnine.

45. člen

Osnova za davek od dohodkov iz premoženja od dohodkov, ki jih imetnik stanovanjske pravice ali najemnik doseže z oddajanjem zgradb in prostorov iz 44. člena tega odloka, je enoletni znesek najemnine, prejet v letu, za katero se odmerja davek, zmanjšan za najemnino oziroma stanarino, ki jo nosilec stanovanjske pravice oziroma najemnik plačuje od teh prostorov oziroma zgradb.

46. člen

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka od dohodkov iz premoženja od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih sob, se kot strošek upošteva stanarinska vrednost oziroma najemnina, ki se plačuje od oddanih prostorov, obraba opreme in vrednost storitev. Ti stroški se priznajo v višini 50 % od doseženega dohodka.

Od dohodkov, doseženih z oddajanjem opremljenih sob, se davek ne plačuje, če skupni dohodki ne presegajo letno 50.000 dinarjev. Če pa skupni dohodki od oddajanja takih sob presegajo letno 50.000 dinarjev, se za ugotovitev davčne osnove vzame doseženi celotni dohodek.

Zavezancem, ki opremljene sobe oddajajo preko organizacij za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami, zveze študentov, turističnih društev in drugih ustreznih organizacij, se pri odmeri davka prizna posebna olajšava v višini 50 % od odmerjenega davka.

47. člen

Pri ugotavljanju davčne osnove za odmero davka od dohodka iz premoženja od premičnin ali od drugega premoženja in premoženjskih pravic, se priznajo nujno potrebni stroški, ki morajo biti dokumentirani.

48. člen

Davek od dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic se plačuje po stopnjah iz 24. člena tega odloka.

49. člen

Davek od premoženja plačujejo občani, ki posedujejo:

1. stavbe, dele stavb, stanovanja in garaže (v nadaljnjem besedilu: stavbe);

2. prostore, ki se v sezoni ali od časa do časa uporabljajo za počitek in oddih (v nadaljnjem besedilu: počitniške hiše).

50. člen

Zavezanec za davek od premoženja po 1. in 2. točki prejšnjega člena je lastnik oziroma uživalec. Davek se plačuje ne glede na to ali lastnik oziroma uživalec uporablja premoženje sam ali ga daje v najem.

51. člen

Osnova za davek od stavb in počitniških hiš je vrednost le-teh, ugotovljena po pravilniku o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš ter sistemu točkovanja (Uradni list SRS, št. 25/81).

Dokler ne bo ugotovljena vrednost stavb in počitniških hiš po pravilniku iz 1. odstavka tega člena, občani plačujejo davek v obliki akontacij od dosedanjih osnov.

52. člen

Osnova za davek od stanovanjskih stavb in stanovanj iz prejšnjega člena se zniža za znesek, ki ustreza vrednosti 70 kv. metrov stanovanjske površine.

Davčna osnova se zniža pod pogojem, da je lastnik oziroma uživalec v letu pred letom, za katero se davek odmerja, stalno bival v stanovanjskih prostorih. Enako se zniža davčna osnova tudi lastniku stavbe, dela stavbe oziroma stanovanja, v katerem biva imetnik stanovanjske pravice, kateremu je bilo stanovanje dodeljeno z odločbo.

53. člen

Na zahtevo davčnega organa ali drugega za to pooblaščenega organa je zavezanec dolžan dati potrebne podatke za ugotovitev vrednosti stavb in počitniških hiš.

54. člen

Davek od premoženja se plačuje po naslednjih stopnjah:

– od stanovanjskih stavb, stanovanj in garaž	0,15 %
– od stavb, delov stavb in prostorov, ki se uporabljajo v poslovne namene	0,20 %
– od počitniških hiš	0,60 %

55. člen

Zavezancem z več kot tremi družinskimi člani, ki so z njimi stalno prebivali v njihovih stanovanjskih prostorih v letu pred letom, za katero se davek odmerja, se odmerjeni davek zniža za 10 % za vsakega nadaljnega družinskega člana.

Zavezanec uveljavlja olajšavo s posebno vlogo, ki jo mora predložiti upravi za družbene prihodke do 31. januarja v letu, za katero se davek odmerja.

V primeru, da vloga ni vložena v prej navedenem roku, se olajšava ne prizna.

56. člen

Davek od premoženja, ki se plačuje na posest stavb, se poleg stavb, navedenih v 115. členu zakona o davkih občanov, tudi ne plačuje od stanovanjskih stavb, če njihova vrednost ne presega 300.000 dinarjev.

Oprostitev davka po tem členu se ne prizna za počitniške hiše, kakor tudi ne za poslovne prostore, četudi so sestavni del stanovanjske stavbe.

57. člen

Zavezancem, ki imajo stalna bivališča v krajih, ki so za odmero davka od kmetijske dejavnosti po 5. členu tega odloka razvrščeni v IV. skupino katastrskih občin, in zavezancem, ki imajo stalna bivališča v

odmerjeni davek od stanovanjskih stavb zniža za 30 %.

Zavezancem, ki imajo stalna bivališča v krajih, ki so za odmero davka od kmetijske dejavnosti razvrščeni v III. skupino katastrskih občin, razen zavezancem iz krajev, navedenih v 7. členu tega odloka, se odmerjeni davek od stanovanjskih stavb zniža za 20 %.

58. člen

Zavezanec je dolžan nastanek davčne obveznosti, spremembo lastništva ali spremembo, ki ima za posledico povečanje davčne obveznosti, prijaviti davčnemu organu v 15 dneh po nastali spremembi.

X. DAVEK NA DOBITKE OD IGER NA SREČO

59. člen

Zavezanec za davek na dobitke od iger na srečo je občan, ki v SR Sloveniji pri igrah na srečo zadane dobitke.

Osnova za davek na dobitke je vsak posamezen dobitek od iger na srečo, ki presega vrednost 10.000 dinarjev.

Davek na dobitke od iger na srečo se plačuje po stopnji 15 %.

XI. OSTALE DOLOČBE

60. člen

Občani so dolžni na javni poziv občinske skupščine predložiti upravi za družbene prihodke podatke o svojem premoženju in načinu njegove pridobitve pod pogoji, določenimi na podlagi medsebojnega dogovora občinskih skupščin.

61. člen

Davčni organ lahko začasno odloži plačilo davka ali dovoli obročno plačevanje davčnega dolga, če zavezanec na podlagi podatkov iz poslovnih knjig dokaže, da plačana realizacija bistveno odstopa od fakturirane realizacije in bi se s prisilno izterjavo otežila ali onemogočila davčnemu zavezancu normalna proizvodnja ali izplačilo osebnih dohodkov zaposlenim. Odlog plačila ali obročno plačilo lahko davčni organ dovoli tudi v primerih, ko bi bil s takojšnjo prisilno izterjavo dolžnega zneska davka ogrožen nujen življenjski standard zavezanca, kakor tudi v primerih, ko obveznosti po dokončni odločbi o odmeri za preteklo leto bistveno presegajo znesek plačanih akontacij.

Odložitev plačila ali obročno plačevanje se lahko dovoli samo v tekočem letu s tem, da je zadnji rok za plačilo odloženega zneska 20. december.

Obročno plačilo ali odložitev plačila se dovoli na posebno vlogo zavezanca.

Za čas, ko je bilo zavezancu plačilo davka odloženo ali mu je bilo dovoljeno obročno plačevanje, se ne zaračunavajo zamudne obresti.

62. člen

Izvršni svet občinske skupščine lahko na obrazložen predlog davčnega organa odloči, da se zavezancu davčni dolg v celoti ali deloma odpíše, če bi se z izterjavo spravilo v nevarnost njegovo preživljanje zavezanca in njegovih družinskih članov oziroma, da se lahko davčni dolg pri zavezancah, ki so lastniki nepremičnega premoženja, zavaruje z vknjižbo zastavne pravice na zavezančevi nepremičnini.

63. člen

Poroštvo za plačilo davčnih obveznosti sme davčni organ zahtevati od davčnega zavezanca, ki opravlja gospodarsko ali poklicno dejavnost, če ne poravnava svojih davčnih obveznosti v roku 6 mesecev od njihove zapadlosti, če davčni dolg presega enoletno odmero in je ugotovljeno, da ni pogojev za odpis že zapadlih obveznosti.

izjavo dveh porokov, za katera davčni organ ugotovi, da sta lahko poroka, ker sta lastnika nepremičnega premoženja ali imata osebni dohodek iz delovnega razmerja. Pri presoji poroštvne sposobnosti davčni organ upošteva obremenjenost nepremičnega premoženja ali osebnega dohodka.

Poroštvo za plačilo davčnih obveznosti sme davčni organ zahtevati od davčnega zavezanca tudi v primerih, ko ta premesti sedež svoje dejavnosti v območja druge občine, če ne dokaže, da je poravnal vse zapadle obveznosti v občini, v kateri je imel prej sedež dejavnosti.

Občinski upravni organ, pristojen za obrt, ne sme dati dovoljenja za obratovanje brez dokaza o popolni poravnavi vseh zapadlih obveznosti v prejšnji občini, oziroma brez pismene poroštvne izjave v smislu 1. in 2. odstavka tega člena.

64. člen

Davčni organ lahko zoper zavezanca, ki ne predloži poroštvne izjave v roku, ki mu je bil določen, izreče varstveni ukrep odvzema dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti za eno leto.

XII. KONČNE DOLOČBE

65. člen

Rok za predložitev zahtevka za priznanje olajšave iz 34. člena tega odloka se v letu 1983 izjemoma podaljša do 31/5-1983.

66. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o davkih občanov občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/75, 1/76, 21/77, 1/78, 7/78, 10/79, 11/81 in 10/82).

67. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske, uporabljajo pa se od 1/1-1983 dalje, razen določb členov 26., 41. in 42., ki se uporabljajo od 1/4-1983 dalje.

Številka: 422-03/83-4

Škofja Loka, dne 23/2-1983

Predsednik
zboru združenega dela
Lovro Gajgar, l. r.

Predsednik
zboru krajevnih skupnosti
Slobodan Poljanšek, l. r.

43.

Na podlagi 1. in 10. člena Zakona o davku na promet nepremičnin (Uradni list SRS, št. 27/72, 39/74 in 11/79) ter 98. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/82) je Skupščina občine Škofja Loka na seji zboru združenega dela in zboru krajevnih skupnosti dne 23/2-1983 sprejela

ODLOK

o davku na promet nepremičnin v občini Škofja Loka

1. člen

V občini Škofja Loka se plačuje davek na promet nepremičnin po določbah zakona o davku na promet nepremičnin in po določbah tega odloka.

2. člen

Davek na promet nepremičnin se plačuje po davčnih stopnjah glede na prometno vrednost kvadratnega metra zemljišča oziroma uporabno površino gradbenega objekta. Stopnje so različne za kmetijska zemljišča, stavbna zemljišča in za gradbene objekte ter so naslednje:

1. Za kmetijska zemljišča

Če znaša prometna vrednost 1 kvadratnega metra površine dinarjev

nad do	din	%	znaša davek
15	60		
15	25	9+70	od presežka nad 15
25	35	16+80	od presežka nad 25
35	45	24+90	od presežka nad 35
45		33+95	od presežka nad 45

2. Za stavbna zemljišča

80	15		
80	120	12.00+40	od presežka nad 80
120	160	28.00+46	od presežka nad 120
160	200	46.40+52	od presežka nad 160
200	240	67.20+58	od presežka nad 200
240		90.40+64	od presežka nad 240

3. Za gradbene objekte

8.000	15		
8.000	12.000	1.200+21	od pres. nad 8.000
12.000	16.000	2.040+27	od pres. nad 12.000
16.000	20.000	3.080+33	od pres. nad 16.000
20.000	24.000	4.400+39	od pres. nad 20.000
24.000	28.000	5.960+45	od pres. nad 24.000
28.000		7.760+51	od pres. nad 28.000

3. člen

Poleg oprostitev davka po 4. členu zakona o davku na promet nepremičnin, se davek na promet nepremičnin ne plača še v naslednjih primerih:

1. kadar občan kupi kmetijsko zemljišče zaradi povečanja kmetijske proizvodnje na lastnih zemljiščih;

2. če organizacije združenega dela, ki se ukvarjajo s kmetijsko ali gozdarsko dejavnostjo in občani menjajo kmetijska ali gozdna zemljišča;

3. kadar občan kupi kmetijo z namenom, da se bo ukvarjal s kmetijsko proizvodnjo;

4. če občina uveljavlja predkupno pravico na ponudeni nepremičnini in pogodbeno prevzame obveznost plačila davka na promet nepremičnin;

5. če občina proda nepremičnino;

6. če gre za prvo prodajo novega poslovnega prostora, ki je bil zgrajen s sredstvi uporabnikov družbenih sredstev ali prostorov v okviru programa prenove starega mestnega jedra, pod pogojem, da se bo v poslovnem prostoru opravljala obrtna dejavnost, katere vzpodbujanje je v skladu z načrtovanim razvojem drobnega gospodarstva v občini;

7. če občan kupi zemljišče z namenom gradnje male hidroelektrarne, pod pogojem, da z dokazili dokaže ta namen. Olajšava se prizna za površino, ki je potrebna za normalno obratovanje elektrarne.

Oprostitev po 1., 2. in 3. točki tega člena velja za občane, ki se po zakonu o kmetijskih zemljiščih štejejo za kmete. Za kmetijo po 3. točki tega člena se štejejo nepremičnine, ki jih določa 4. člen zakona o dedovanju kmetijskih zemljiščih in zasebnih kmetijskih gospodarstev (Uradni list SRS, št. 26/73 in 29/73).

Po 3. točki tega člena se prizna oprostitev davka tudi v primeru, če si občan šele za nakupom kmetije pridobi status kmeta.

Občan, ki je kupil nepremičnino, ki so bile po točkah 1 do 3 tega člena oproščene davka, mora davek od tega prometa nepremičnin naknadno plačati, če pred potekom 5 let nepremičnine odtuji, jih začne uporabljati za nekmetijske namene ali če po določbah zakona o kmetijskih zemljiščih izgubi status kmeta. Za osnovo za odmero davka se vzame prometna vrednost nepremičnine, ki velja takrat, ko se davek odmeri.

Če pride do primera iz prejšnjega odstavka tega člena zaradi višje sile ali zaradi splošnih družbenih interesov, kar ugotovi in potrdi pristojni občinski upravni organ, se davek ne odmeri.

Zavezanec, ki je kupil poslovni prostor, za nakup katerega je bila priznana oprostitev davka po 6. točki tega člena, mora opravljati v tem prostoru obrtno dejavnost in biti lastnik prostora najmanj 5 let od pričetka obratovanja, sicer se mu davek naknadno odmeri od prometne vrednosti nepremičnine, ki velja takrat, ko se mu davek odmeri.

Zavezanec, ki je kupil zemljišče, za nakup katerega je bila priznana oprostitev davka po 7. točki tega člena, zemljišče ne sme odtujiti pred potekom petih let obratovanja male hidroelektrarne, prav tako pa zemljišče ne sme uporabljati v druge namene, sicer se mu davek naknadno odmeri.

4. člen

Davek na promet nepremičnin se tudi ne plača od zemljišča, ki ga kupi občan za potrebe svojega čebelarstva, čeprav se po zakonu o kmetijskih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 1/79) ne šteje za kmeta.

Pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da se pri prometu takega zemljišča prizna davčna oprostitev, so določeni s posebnim pravilnikom, ki ga sprejme izvršni svet občinske skupščine.

5. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o davku na promet nepremičnin v občini Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 1/76 in 6/82).

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 421-06/72-4

Škofja Loka, dne 23/2-1983

Predsednik
zborna združenega dela
Lovro Gajgar, l. r.

Predsednik
zborna krajevnih skupnosti
Slobodan Poljanšek, l. r.

44.

Na podlagi 1. člena Zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81 in 23/82) in 98. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/82) Skupščina občine Škofja Loka na seji zborna združenega dela in zborna krajevnih skupnosti dne 23/2-1983 sprejela

ODLOK o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve

1. člen

V občini Škofja Loka se plačuje posebni občinski davek od prometa proizvodov in od plačil za storitve (v nadaljnjem besedilu posebni občinski prometni davek).

Posebni občinski prometni davek od prometa proizvodov se plačuje le od prometa tistih proizvodov, ki so navedeni v tarifi posebnega občinskega prometnega davka, ki je sestavni del tega odloka, in po stopnjah, navedenih v tarifi.

2. člen

Posebni občinski prometni davek od plačil za storitve se plačuje od plačil za storitve, ki jih opravljajo družbe in civilno pravne osebe ter občani civilno pravnim osebam ter občanom po stopnjah, ki so navedene v tarifi tega odloka.

3. člen

Zavezancem, ki opravljajo obrtne storitve in plačujejo davek iz dejavnosti v pavšalnem letnem znesku, se odmerja v pavšalnem letnem znesku tudi posebni občinski prometni davek.

Višino davka v pavšalnem letnem znesku določi uprava za družbene prihode na podlagi zbranih podatkov o obsegu in načinu poslovanja ter dejavnosti zavezanca v primerjavi z zavezanci enake ali podobne dejavnosti, katerim se davek od obrti odmerja po dejanskem dohodku.

4. člen

Posebni občinski prometni davek se ne plačuje od naravnega žganja, proizvedenega za lastne potrebe gospodinjstva, in sicer od količine 10 l za vsakega polnoletnega družinskega člana.

5. člen

Glede obračunavanja in plačevanja posebnega občinskega prometnega davka se uporabljajo določbe zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu, zakona o posebnem republiškem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve ter o načinu, po katerem občani in zasebne pravne osebe obračunavajo in plačujejo davek od prometa proizvodov in storitev in določbe tega odloka.

6. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o posebnem občinskem davku od prometa proizvodov in od plačil za storitve (Uradni vestnik Gorenjske, št. 20/77, 29/78, 11/81, 10/81 in 10/82).

7. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 421-01/82-4

Škofja Loka, dne 23/2-1983

Predsednik
zborna združenega dela
Lovro Gajgar, l. r.

Predsednik
zborna krajevnih skupnosti
Slobodan Poljanšek, l. r.

TARIFA POSEBNEGA OBČINSKEGA PROMETNEGA DAVKA

a) Davek od prometa proizvodov

Tarifna št. 1

Od preprodaje novih in od prodaje že rabljenih osebnih in tovornih avtomobilov ter motornih koles z delovno prostornino motorja nad 125 ccm, pred potekom dveh let od pridobitve lastništva, občani plačujejo 4%

Opomba

Brez dokaza o plačanem davku ni mogoče izvršiti spremembe lastništva oziroma odjave avtomobila in motornega kolesa.

Prometni davek po tej tarifi številki se ne plačuje od prodaje poškodovanih osebnih in tovornih avtomobilov ter motornih koles z delovno prostornino motorja nad 125 ccm, katerih prodajo opravi v imenu lastnika zavarovalnica ali carinarnica po svojih predpisih na javni licitaciji. Tako prodajo mora lastnik dokazati s predložitvijo zapisnika o javni licitaciji ali z ustreznim potrdilom zavarovalnice oziroma carinarnice. Davek se tudi ne plača, če je prodaja posledica nastale trajne invalidnosti ali smrti lastnika, s pogojem, da ni poteklo več kot eno leto od nastanka invalidnosti oziroma izdaje sklepa sodišča o dedovanju.

Prometni davek se plača od zneska kupnine, če ta odgovarja prometni vrednosti. Če ta ne odgovarja prometni vrednosti, ugotovi prometno vrednost davčni organ. Davčni zavezanec je prodajalec.

Tarifna št. 2

Od alkoholnih pijač se plačuje posebni občinski prometni davek:

1. od alkoholnih pijač, proizvedenih z več kot 50 % iz domačih surovin, računano po vrednosti:

	dinarjev od litra
— od naravnega vina, vina tipa »Biser« in vinsko sadnih pijač	4,00
— od penetečega vina	8,00
	v odstotku od davčne osnove
— od medicine	15
— od piva	35
— od naravnega žganja in vinjaka	40
— od drugih alkoholnih pijač	50

2. Od alkoholnih pijač vseh vrst, proizvedenih z manj kot 50 % iz domačih surovin, računano po vrednosti 60

Opomba:

1. a) Davčna osnova za alkoholne pijače iz prve in druge alineje 1. točke te tarifne številke je liter alkoholnih pijač; za večje ali manjše pakiranje je davek sorazmeren davku od litra pijače.

b) Davčna osnova za alkoholne pijače iz tretje, četrte, pete in šeste alineje 1. in 2. točke te tarifne številke je:

— za gostinske organizacije združenega dela in za samostojne gostince

— nabavna cena z vsemi stroški, ki jo bremenijo;

— za proizvajalce, uvoznike, prodajalce na debelo ali prodajalce na drobno, ki take pijače trošijo sami ali jih prodajajo drugim končnim potrošnikom — prodajna cena, ki ne vsebuje prometnega davka.

2. Davčni zavezanec je prodajalec teh pijač končnim potrošnikom. Davčni zavezanec so tudi obrtne organizacije združenega dela, ki kupijo te pijače za nadaljnjo prodajo končnim potrošnikom oziroma za lastno končno porabo in enote, ustanovljene izključno za gostinske storitve članom delovnih skupnosti in članom organizacij (gostinske enote negostinskih organizacij).

3. Z alkoholnimi pijačami so v smislu te tarifne številke mišljene pijače, ki vsebujejo več kot 2 vol. % alkohola. Pri ugotavljanju vrste in kakovosti posameznih alkoholnih pijač se ustrezno uporabljajo veljavni predpisi o njihovi proizvodnji in kakovosti.

Z vinsko sadnimi pijačami so v smislu te tarifne številke mišljene alkoholne pijače, sestavljene iz naravnega vina, naravnih sadnih sokov ali njihovih koncentratov, sladkorja, naravne arome in vode.

4. Posebni občinski prometni davek se ne plačuje od jabolčnika in medicinskega vina, če so bili ti proizvodi pridobljeni z naravnim alkoholnim vrenjem brez dodatka drugih snovi in primesi.

5. Posebni občinski prometni davek od alkoholnih pijač ne plačujejo planinska društva Gorenja vas, Sovodenj, Škofja Loka, Železniki in Žiri od tistega prometa s temi pijačami, ki ga opravijo v svojih planinskih postojankah nadmorske višine nad 600 metrov.

Tarifna št. 3

Od alkohola (etanola) se plača od hektolitrske stopnje čistega alkohola 1,00 din

Tarifna št. 4

Od knjig, brošur, časopisov in drugih publikacij, od katerih se plačuje temeljni davek od prometa proizvodov, se plača 20 %

B) Davek od plačil za storitve**Tarifna št. 5**

Od plačil za storitve popraviljanja in vzdrževanja proizvodov in od osebnih

obrnih storitev, razen od storitev, za katere so posebej predpisane stopnje davka ter od katerih se po tej tarifni številki davek plačuje po nižji stopnji ali se ne plačuje, se plača 10 %

Od storitev naslednjih obrtnih dejavnosti:

popravila vseh vrst gospodinjskih aparatov, puškarstvo, ključavničarstvo, kleparstvo, mehanika, avtomehanika, optična nastavitve koloteka (centriranje gum), precizna mehanika, avtokleparstvo, elektroištalaterstvo, elektromehanika (razen od popraviljanja radijskih in TV sprejemnikov), avtoelektričarstvo, mizarstvo, tapetništvo, klobučarstvo, knjigovezništvo, inštalacije (za vodovod, plinske napeljave, centralno kurjavo, klimatične naprave in podobno), zidarstvo, izolacije, kamnoseštvo, tesarstvo, parketarstvo in polaganje umetnih mas, sobno slikarstvo in pleskarstvo, avto-ličarstvo in ličarstvo drugih kovinskih predmetov, steklarstvo, čiščenje in mazanje vozil, uokvirjanje slik, kozmetika, masaža telesa, pedikerstvo in cvetličarstvo se plača 5 %

Ne plačuje se davek od storitev od naslednjih obrtnih dejavnosti:

kovaštvo (razen orodnega), elektromehanika (popraviljanje radijskih in TV sprejemnikov), brusaštvo, urarstvo, kolarstvo, sodarstvo, rezbarstvo, pletiljstvo, veziljstvo, čevljarstvo, copatarstvo, rokavičarstvo, sedlarstvo in jermenarstvo, mlinarstvo, zlatarstvo, popraviljanje nogavic, popraviljanje glasbil, popraviljanje ortopedskih pripomočkov, krovstvo, kemično čiščenje, barvanje in impregniranje preje, tkanin in oblek, pranje in likanje perila in oblek, moško in žensko frizerstvo, optika, fotografiranje, dimnikarstvo, krojaštvo, šiviljstvo, dežnikarstvo, popraviljanje športnih predmetov, čiščenje oken, žaganje drv, pletarstvo, čiščenje notranjih prostorov in opreme, pečarstvo in oblaganje s ploščicami in od storitev s kmetijsko mehanizacijo.

Opomba:

1. Davčni zavezanec po tej tarifni številki je občan, družbena ali civilna pravna oseba, ki prejme plačilo za opravljeno storitev od občana ali civilne pravne osebe.

2. Davčna osnova od plačil za storitve po tej tarifni številki je skupen znesek plačil po odbitku vrednosti materiala, ki ga je dal izvrševalec storitev, če je material na računu posebej izkazan.

Tarifna št. 6

Od projektantskih, gradbenih in montažnih storitev, se plača 10 %

Opomba:

Davčni zavezanec po tej tarifni številki je občan ali civilno pravna oseba, ki prejme plačilo za opravljeno storitev od občana ali civilne pravne osebe.

Tarifna št. 7

Od plačil za prevozne storitve se plača 10 %

Opomba:

Davčni zavezanec je občan ali civilna pravna oseba, ki prejme plačilo za opravljeno storitev od občana ali civilne pravne osebe.

Če se od plačil za prevozne storitve kot postranske kmetijske dejavnosti, plača davek v odstotku od kosnatega dohodka, se davek po tej tarifni številki ne plača.

Tarifna št. 8

Od plačil za reklamo se plača:

a) za alkoholne pijače 20 %

b) za ostale gospodarske reklame, razen za reklame na televiziji, radiu, dnevnom informativnem tisku in tisku ali propagandnem gradivu, ki se izdaja ob kulturno umetniških, fizikalnih, športnih in turističnih prireditvah 10 %

Opomba:

Davčni zavezanec po tej tarifni številki je občan, družbena ali civilno pravna oseba, ki je prejela plačilo za objavo reklame.

Tarifna št. 9

Od vrednosti prodanih vstopnic za veselice, cirkuške predstave, artistske nastope, zabavne in druge podobne prireditve, se plača 10 %

Opomba:

Davek po tej tarifni številki se ne plača od vrednosti prodanih vstopnic za znanstvena, strokovna, politična in druga predavanja, za kulturno-umetniške prireditve brez plesa, za fizikalne in športne prireditve.

Davka po tej tarifni številki ne plačujejo tudi družbenopolitične organizacije, društva in njihove zveze.

Tarifna št. 10

Od vrednosti prodanih srečk za loterije, tombole, srečolove in druge podobne igre na srečo ter od vlog v javno stavo, se plača 10 %

Opomba:

Davek po tej tarifni številki se ne plača od iger na srečo in od vlog v javne stave, ki jih prireja Jugoslovanska loterija.

Davka po tej tarifni številki ne plačujejo družbenopolitične organizacije, društva in njihove zveze.

Tarifna št. 11

Od plačil (provizije) za trgovinske storitve, ki jih opravljajo posredniška podjetja in posredniške pisarne (biroji), trgovske agencije ter komisijska podjetja in komisijske trgovine občanom in civilno pravnih oseb, se plača 15 %

Tarifna št. 12

Od zakupnine in podzakupnine od poslovnih zgradb in poslovnih prostorov, ki se uporabljajo za gospodarsko dejavnost se plača 10 %

Opomba:

Davčni zavezanec je vsak zakupodajalec, razen občanov in civilnih pravnih oseb, ki na tej podlagi prejme plačilo.

Davčna osnova je skupno plačilo v denarju ali v naravi ali vrednost nasprotnih storitev, znižano za amortizacijske, investicijske stroške in zavarovalne premije.

Davek po tej tarifni številki ne plačujejo organizacije združenega dela, ki jim je dajanje poslovnih zgradb in poslovnih prostorov v zakup ali podzakup njihova osnovna dejavnost.

45.

Na podlagi 2. odstavka 40. člena zakona o razlastitvi in prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 5/80), 3. odstavka 2. člena zakona o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 13/74), pravilnika o enotni metodologiji za izračun valorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja (Uradni list SRS, št. 13/80) in 98. člena statuta občine Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 2/82) je Skupščina občine Škofja Loka na seji zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti dne 23/2-1983 sprejela

ODLOK

o povprečni gradbeni ceni stanovanj, povprečnih stroških komunalnega urejanja zemljišč in osnove za določitev vrednosti zemljišč na območju občine Škofja Loka

1. člen

Ta odlok določa za območje občine Škofja Loka povprečno gradbeno

nalnega urejanja zemljišč in osnove za določitev vrednosti zemljišč.

2. člen

Povprečna gradbena cena za kv. m stanovanjske površine, zmanjšana za povprečne stroške komunalnega urejanja zemljišč in vrednost zemljišča na območju občine Škofja Loka za leto 1981 znaša 20.750,00 din/kv. m.

3. člen

Povprečni stroški komunalnega urejanja stavbnih zemljišč na območju občine Škofja Loka za 3. stopnjo opremljenosti in gostoto naseljenosti 150-200 prebivalcev na hektar znašajo:

- stroški komunalne opreme individualne rabe na kv. m koristne stanovanjske površine - 804,00 din,
- stroški komunalne opreme kolektivne rabe na kv. m koristne stanovanjske površine - 870,00 din.

4. člen

Korist za razlaščno stavbno zemljišče se v skladu z 10. členom pravilnika o enotni metodologiji za izračun valorizirane vrednosti stanovanjskih hiš oziroma stanovanj izračuna od povprečne gradbene cene,

- za mesto Škofja Loka in za neposredno urbanizirano okolico mesta - 1,08 %,

- za kraje Žiri, Gorenja vas, Poljane, Železniki z neposredno urbanizirano okolico - 0,95 %,

- za ostala urbanizirana naselja - 0,85 %,

- za neurbanizirana območja - 0,80 %.

5. člen

Ko prične veljati ta odlok, preneha veljati odlok o povprečni gradbeni ceni in povprečnih gradbenih stroških komunalnega urejanja stavbnega zemljišča v občini Škofja Loka (Uradni vestnik Gorenjske, št. 33/81).

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Številka: 38-07/81

Škofja Loka, dne 23/2-1983

Predsednik
zborna združenega dela
Lovro Gajgar, l. r.

Predsednik
zborna krajevnih skupnosti
Slobodan Poljanšek, l. r.

Predpisi samoupravnih organov

Občinske zdravstvene skupnosti Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič:

46.

Na podlagi 52. člena zakona o zdravstvenem varstvu (Ur. list SRS, št. 1/80) so delavci v združenem delu, drugi delovni ljudje in občani na območju Občinske zdravstvene skupnosti Jesenice, Kranj, Radovljica, Škofja Loka in Tržič, po poprejšnji uskladitvi v Zdravstveni skupnosti Slovenije, na sejah zborov uporabnikov in zborov izvajalcev na Jesenicah dne 28. 9. 1981, v Kranju dne 14. 9. 1981, v Radovljici dne 17. 9. 1981, v Škofji Loki dne 14. 9. 1981 in v Tržiču dne 23. 9. 1981, sprejeli

SAMOUPRAVNI SPORAZUM O POSTOPKU IN NAČINU URESNIČEVANJA PRAVIC DO ZDRAVSTVENEGA VARSTVA

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Ta samoupravni sporazum določa postopke in način, po katerih delavci, drugi delovni ljudje in njihovi družinski člani ter občani kot tudi osebe, ki jim je po mednarodnih konvencijah zagotovljeno zdravstveno varstvo (v nadaljnjem besedilu: uporabniki), uresničujejo pravice do zdravstvenega varstva, kot jih opredeljuje zakon o zdravstvenem varstvu, samoupravni sporazum o temeljih plana, samoupravni sporazum o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva in drugi samoupravni sporazumi, sklenjeni v občinski zdravstveni skupnosti (v nadaljnjem besedilu: zdravstvena skupnost).

2. člen

Temeljne organizacije združenega dela, delovne skupnosti, zdravstvene organizacije ter zdravstvena skupnost pomagajo uporabnikom, da je postopek pri uresničevanju pravic do zdravstvenih storitev in uveljavljanju pravic do socialne varnosti kratek, hiter in ekonomičen.

3. člen

Pravice do zdravstvenega varstva uresničujejo uporabniki v zdravstveni skupnosti pri zdravstveni organizaciji, s katero so uporabniki sklenili samoupravni sporazum o svobodni menjavi dela, prek zdravstvene skupnosti pa tudi v drugih temeljnih organizacijah združenega dela zdravstvene dejavnosti.

Da bodo lahko izvajalci izpolnjevali svoje obveznosti iz tega samoupravnega sporazuma, bodo opredelili pravice in dolžnosti uporabnikov ter način uresničevanja teh pravic s samoupravnim splošnim aktom vsake temeljne zdravstvene organizacije v skladu s samoupravnimi sporazumi, ki so sklenjeni v zdravstvenih skupnostih.

4. člen

Ortopedske in druge zdravstvene pripomočke nabavljajo uporabniki pri organizacijah in osebah, ki opravljajo dejavnost z lastnimi sredstvi, s katerimi ima zdravstvena skupnost sklenjene samoupravne sporazume o svobodni menjavi dela ali pogodbe.

5. člen

Delavci, zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela, v delovnih skupnostih, v organizacijah in drugih organizacijah (v nadaljnjem besedilu: organizacija združenega dela) uresničujejo pravice do socialne varnosti, zagotovljene v zdravstveni skupnosti (denarna nadomestila in povračila), zase in za svoje družinske člane v svoji organizaciji združenega dela.

Pravice iz prejšnjega odstavka uresničujejo vsi drugi delavci, delovni ljudje in občani neposredno v zdravstveni skupnosti.

Zdravstvena skupnost lahko sklene z izplačevalcem osebnih dohodkov uporabnikom iz drugega odstavka sporazuma, da le-ti in njihovi družinski člani pri njem uresničujejo pravice do socialne varnosti.

6. člen

Pri uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva se bodo uporabniki izkazovali:

- z zdravstveno izkaznico ali
- z listino za uresničevanje zdravstvenega varstva po mednarodnih konvencijah.

izkaznice, so izkaže z zdravstveno izkaznico roditelj.

Če v posameznih primerih uporabnik začasno nima zdravstvene izkaznice, se izjemoma lahko izkaže tudi z drugim dokumentom, s katerim lahko dokaže identiteto.

Uporabnik, ki uresničuje zdravstveno varstvo po mednarodnih konvencijah in nima ustrezne listine, mora plačati opravljeno zdravstveno storitev.

Pri uveljavljanju zdravstvenih storitev določenih zdravstvenih dejavnosti se bodo uporabniki izkazovali z listino iz prvega odstavka tega člena ter praviloma z napotnico ustrezne zdravstvene organizacije.

Nujno medicinsko pomoč lahko uporabniki izjemoma uresničujejo, ne da bi poprej predložili listine iz prejšnjih odstavkov.

7. člen

Pravico do ortopedskih in drugih zdravstvenih pripomočkov, kot tudi do prevozov z rešilnimi in z drugimi posebnimi vozili, uveljavijo uporabniki z napotnico oz. z naročilom ustrezne zdravstvene organizacije.

Pravico do zdravila uveljavljajo uporabniki z receptom, ki ga izda zdravnik na predpisanem receptnem obrazcu.

8. člen

Pravice do socialne varnosti uveljavljajo uporabniki neposredno, na podlagi zdravstvene izkaznice in listine o upravičenosti, ki jo določa ta sporazum (poročilo o začasni zadržanosti z dela, potrdilo o tem, da je potovanje nujno za zdravstveno varstvo ipd.), ne da bi vlagali poseben zahtevek.

9. člen

Z zdravstveno izkaznico se izkazujejo delavci in drugi delovni ljudje, ki združujejo sredstva v zdravstveni skupnosti, njihovi družinski člani ter občani, ki imajo stalno prebivališče na območju zdravstvene skupnosti in so prijavljeni pri pristojnem organu skupščine občine.

Z listino za uresničevanje zdravstvenega varstva po mednarodnih konvencijah se izkazujejo:

- upokojeanci in njihovi družinski člani, ki prejemajo pokojnino ali invalidnino samo iz države, s katerimi imamo sklenjeno konvencijo o socialnem zavarovanju;
- družinski člani delavcev, zavarovanih v tujini, dokler prebivajo na območju SR Slovenije;
- tuji zavarovanci, ki so začasno na območju zdravstvene skupnosti.

10. člen

Zdravstvena izkaznica ima obliko kartice, v katero so vtisnjeni najnujnejši razpoznavni znaki uporabnika (matična številka, označba organizacije združenega dela ali delovne skupnosti, v kateri dela, ime in priimek ipd.).

Zdravstvena izkaznica mora biti izdelana tako, da jo je mogoče uporabiti tudi kot tehnični pripomoček za odtis podatkov o uporabniku na listine, ki jih izdajajo zdravstvene organizacije (recept, napotnica, izvid itd.).

Zdravstvena skupnost Slovenije zagotovi sredstva za nabavo stroja za izdelavo zdravstvenih izkaznic in se dogovori z ustrežno organizacijo združenega dela za opravljanje vseh tehničnih del izdajanja izkaznic.

Vsebinsko in obliko zdravstvene izkaznice in drugih listin ter navodil za odtis oziroma vpis podatkov v zdravstveno izkaznico, druge obrazce in listine v zvezi z uresničevanjem pravic do zdravstvenega varstva, določa skupščina zdravstvene skupnosti Slovenije ali organ, ki ga je pooblastila.

Prijavo za izdajo zdravstvene izkaznice izpolnjujejo:

1. organizacije združenega dela za:
 - delavce in njihove družinske člane,
 - izvoljene delegate v skupščini družbenopolitične skupnosti ter v samoupravnih in družbenih organizacijah, če jim je opravljanje dolžnosti v tej funkciji edini ali glavni poklic in če prejema za to delo stalno povračilo,

- učence v gospodarstvu ter učence v srednjem ali usmerjenem izobraževanju, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktičen pouk pri organizaciji združenega dela ali v šoli,

- občane na šolanju, strokovni izpopolnitvi ali podiplomskem študiju, ki so zaradi tega izgubili lastnost delavca v združenem delu, če ta čas dobivajo študentsko in nimajo statusa rednega študenta in občane, ki jih pošlje organizacija združenega dela pred sklenitvijo delovnega razmerja kot svoje štipendiste na praktično delo v drugo organizacijo združenega dela ali v delovno skupnost, da bi se v njej strokovno usposobili,

- učence v srednjem in usmerjenem izobraževanju ter študente višjih in visokih šol, ko opravljajo obvezno ali neobvezno prakso,

- kmete, ki z organizacijo združenega dela združujejo delo in sredstva,

- delavce, ki so v delovnem razmerju pri organizaciji združenega dela in delajo v tujini, se tam učijo ali so na strokovnem izpopolnjevanju ali na praksi (detaširani delavci).

2. zdravstvena skupnost za:

a) osebe, ki opravljajo gospodarsko ali negospodarsko dejavnost z lastnimi sredstvi ali opravljajo intelektualne storitve in za njihove družinske člane ter

- delavce, ki so pri njih v delovnem razmerju in njihove družinske člane,
 - učence v srednjem in usmerjenem izobraževanju, ki imajo poleg šolskega pouka tudi praktičen pouk;

b) občane in njihove družinske člane, ki uživajo pravico izključno od tujega nosilca pokojninskega in invalidskega zavarovanja, če ta pokojnina nima narave starostne podpore, ki ne izvira iz dela, in če ni drugače določeno z ratificiranimi mednarodnimi pogodbami;

c) družinske člane občanov, ki so sklenili v tujini delovno razmerje, ali jim je prenehala lastnost delavca v združenem delu v SR Sloveniji, pa se v tujini strokovno izpopolnjujejo in dobivajo študentsko in niso prijavljeni pri tujem nosilcu zdravstvenega zavarovanja ali če štipenditor ni sprejel obveznosti prijave;

č) občane, ki imajo stalno prebivališče na območju zdravstvene skupnosti in nimajo pravice do zdravstvenih storitev iz drugega naslova;

d) užitvalce stalnih družbenih denarnih pomoči ali preživetin;

e) člane obrtnih in ribiških zadrug, če jim je delo v zadrugi edini ali glavni poklic;

f) osebe, ki uveljavljajo zdravstveno varstvo po mednarodnih konvencijah;

3. zdravstvene skupnosti ali po dogovoru z njimi kmetijske zadruge, krajevne skupnosti ali krajevni uradi za:

- kmete in njihove družinske člane ter delavce, ki so pri njih zaposleni in njihove družinske člane,

- osebe, ki jim morajo kmetje zagotavljati preužitok,

- člane družinske in gospodinjke skupnosti kmeta (brate, sestre, otroke, strice in tete, taste in tašče ter svake in svakinje), ki se na njegovem zemljišču ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, niso pa z njim v delovnem razmerju,

- kmete - užitvalce starostnih kmečkih pokojnin, ki so jim kmetje oziroma drugi delovni ljudje prevzeli njihovo zemljišče in so se ob prevzemu zavezali, da bodo zanje plačevali prispevke za zdrav-

stveno varstvo,

- kmete in njihove družinske člane, ki z drugo združujejo delo in sredstva.

4. skupnosti invalidsko-pokojninskega zavarovanja za:

- užitvalce prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (starostni in družinski upokojenci, užitvalci pravic do poklicne rehabilitacije in zaposlitve ter drugi).

5. skupnosti za zaposlovanje za:

- osebe, ki so začasno nezaposlene in so pri skupnosti redno prijavljene,

- začasno nezaposlene osebe po končanem študiju,

- osebe, ki jim skupnost preskrbi strokovno usposobitev ali prekvalifikacijo v organizacijah združenega dela ali pri zasebnem delodajalcu,

- izseljence-povratnike, ki so pri skupnosti prijavljeni;

6. višje in visoke šole za redne študente in njihove družinske člane.

Organizacije iz prejšnjih odstavkov tega člena izpolnijo prijavo za izdajo zdravstvene izkaznice ob nastanku določenega statusa uporabnika ali ob spremembi podatkov, ki jih vnašamo v zdravstveno izkaznico (npr. nastanek delovnega razmerja, sprememba stalnega prebivališča, sprememba zaposlitve ipd).

Dokler ne bo uveden nov način izdajanja zdravstvene izkaznice, veljajo za izdajanje zdravstvenih izkaznic predpisi, ki se uporabljajo na dan uveljavitve tega sporazuma.

12. člen

Če je potrebno v postopku uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva ugotoviti zdravstveno stanje uporabnika, določiti ukrepe, ki so povezani z zdravljenjem, dati strokovno zdravniško mnenje, ali ugotoviti druge okoliščine in primere, ko je uporabnik upravičen do določene zdravstvene storitve ali pravice do socialne varnosti in če tako določa ta samoupravni sporazum, ugotavljajo stanja, določajo ukrepe ter dajejo izvide in mnenja:

1. zdravniki kot posamezniki,
2. konzilij v osnovni zdravstveni dejavnosti,
3. konzilij bolnišnice ali oddelka bolnišnice,
4. konzilij klinike, inštituta ali druge univerzitetne zdravstvene organizacije,
5. konzilij izvedencev pri odboru za varstvo pravic pri zdravstveni skupnosti.

13. člen

V postopku uresničevanja pravic do zdravstvenih storitev in socialne varnosti imajo posamezni zdravniki in konzilij tudi pravice in dolžnosti, ki jih določa ta samoupravni sporazum. Pri opravljanju zdravstvenih storitev in določanju ukrepov v zvezi z zdravljenjem posamezni zdravnik in posamezni konzilij ugotavljajo tudi stanja in primere, kdaj je uporabnik upravičen do nadaljnjih zdravstvenih storitev, zdravstvenega pripomočka, denarnega nadomestila ali povračila v primerih in v obsegu, kot to določa ta samoupravni sporazum.

14. člen

Sestavo konzilija določijo zdravstvene organizacije in zdravstvena skupnost v svojem samoupravnem splošnem aktu, pri čemer je potrebno upoštevati, da je konzilij sestavljen iz zdravnikov, ki strokovno najbolj ustrezajo obravnavanim primerom. Konzilij lahko po potrebi zagotovi tudi sodelovanje zdravnikov iz drugih zdravstvenih organizacij.

15. člen

Pravica do zdravstvene storitve, zdravstvenega pripomočka, denarne dajatve ali povračila obstaja in je tudi neposredno uresničljiva, ko posamezni zdravnik ali ustrezní konzilij ugotovi, da obstajajo upravičeni razlogi za zdravstveno storitev, zdravstveni pripomoček, denarno dajatev

ali povračilo in če s tem samoupravnim sporazumom ni izrecno drugače določeno.

16. člen

Če v zvezi z uresničevanjem pravic do zdravstvenega varstva pride do spora, odloča o pravici pristojni organ zdravstvene organizacije, organizacije združenega dela oziroma zdravstvene skupnosti, kot to določa ta samoupravni sporazum.

Organ, ki odloča o pravici, pridobi mnenje konzilija zdravstvene organizacije oziroma konzilija izvedencev zdravstvene skupnosti, če gre za strokovno medicinske odločitve.

II. URESNIČEVANJE PRAVIC DO ZDRAVSTVENIH STORITEV

17. člen

Uporabniki uresničujejo pravice do zdravstvenih storitev v zdravstvenih organizacijah po postopkih in na način, kot ga določa ta samoupravni sporazum, pa tudi po postopkih in na način, ki ga v skladu z zakonom o zdravstvenem varstvu, samoupravnim sporazumom o temeljnih planov in s tem sporazumom ter po načelih sodobnih medicinskih znanosti ter kodeksom etike zdravstvenih delavcev določí zdravstvena organizacija v svojem samoupravnem splošnem aktu.

18. člen

Uporabniki pri uresničevanju svojih pravic do zdravstvenih storitev svobodno izbirajo zdravstveno organizacijo in zdravnika v zdravstvenih organizacijah, s katerimi si zagotovijo izvajanje zdravstvenih storitev s samoupravnim sporazumom o svobodni menjavi dela.

19. člen

Uporabniki v delovnem in z njim izenačenem razmerju uresničujejo pravice do zdravstvenih storitev v najbližji ambulanti splošne medicine, dispanzerju ali v drugi organizacijski enoti osnovne zdravstvene dejavnosti, glede na kraj bivanja oziroma glede na kraj zaposlitve.

Drugi uporabniki uresničujejo pravice do zdravstvenih storitev v najbližji enoti zdravstvene organizacije iz prejšnjega odstavka tega člena glede na kraj njihovega prebivanja.

Uporabniki, ki zbolijo med začasnim bivanjem zunaj kraja stalnega prebivališča oziroma zaposlitve, uresničujejo pravice do nujnih zdravstvenih storitev v najbližji ustrezni zdravstveni organizaciji.

20. člen

Uporabniki uresničujejo pravice do specialističnih, bolnišničnih in univerzitetnih zdravstvenih storitev v najbližji zdravstveni organizaciji ustrezne dejavnosti, upoštevaje samoupravno dogovorjeno delitev dela.

21. člen

Pravice do storitev nujne medicinske pomoči uresničujejo uporabniki v katerikoli ustrezni zdravstveni organizaciji in pri kateremkoli zdravniku, ki sta jim najbližje tedaj, ko potrebujejo pomoč.

22. člen

Uporabniki svobodno izbirajo zdravnike v zdravstvenih organizacijah osnovne zdravstvene dejavnosti.

Zdravnik ne sme odkloniti uporabnika, ki ga je izbral, da bi ga stalno zdravil.

Zdravnik sme odkloniti uporabnika le tedaj, če je število uporabnikov, ki so ga izbrali, doseglo ali celo presežlo njegovo obremenitev po normativu, prav tako pa tudi tedaj, če je uporabnik pokazal nezaupanje do zdravnika. Ne glede na to mora zdravnik nuditi uporabniku nujno medicinsko pomoč, če je potrebuje, šele nato pa ga lahko napoti k drugemu zdravniku.

23. člen

Uporabnik ne more zamenjati zdravnika, ki si ga je izbral, pred iztekom enega leta.

Uporabnik lahko zamenja izbranega zdravnika, če ni zadovoljen z zdravljenjem ali z odnosom, če spremeni kraj zaposlitve

delovni čas ali delovni čas zdravnika, ter v primerih, ko je prišlo do nesoglasja z zdravnikom.

V morebitnem sporu med uporabnikom in zdravnikom odloča o izbiri ali zamenjavi zdravnika pristojni organ zdravstvene organizacije.

24. člen

Ko izbrani zdravnik v zdravstveni organizaciji osnovne zdravstvene dejavnosti spozna, da je potreben specialistični pregled oz. specialistično zdravljenje, napoti uporabnika k specialistu v ustrezno zdravstveno organizacijo, upoštevajoč določbo 18. člena. V zdravstveni organizaciji, v katero je napoten, uporabnik svobodno izbira zdravnika specialista.

S svobodno izbiro zdravnika oziroma specialista uporabnik ne more ovirati normalnega poteka diagnostike in zdravljenja. S svobodno izbiro specialista si uporabnik ne more pridobiti pravic, ki jih sicer ne bi imel.

Za izbranega zdravnika specialista velja tudi zdravnik specialist, h kateremu je izbrani zdravnik napotil uporabnika, če si ga uporabnik ni hotel ali ni mogel sam izbrati.

25. člen

Uporabnik, ki je v delovnem razmerju, lahko uresničuje pravice do zdravstvenih storitev tudi pri drugem zdravniku v isti zdravstveni organizaciji osnovne zdravstvene dejavnosti, če zaradi organizacije dela v zdravstveni organizaciji ne more te pravice uveljavljati pri izbranem zdravniku. Drugi zdravnik je dolžan obvestiti izbranega zdravnika o izvidu pregleda in načinu zdravljenja.

26. člen

Uporabniki uresničujejo pravice do zdravstvenih storitev v osnovni zdravstveni dejavnosti zgolj z zdravstveno izkaznico oziroma z listino iz 6. člena tega sporazuma.

Uporabniki uresničujejo pravice do zdravstvenih storitev v drugih zdravstvenih organizacijah oziroma njihovih enotah z listinami iz prejšnjega odstavka in z napotnico, ki jo izda zdravnik osnovne zdravstvene dejavnosti. Napotnica ni potrebna, če gre za preglede pri okulistu, da določi ostrino vida, ginekologu v dispanzerju in pediatru v dispanzerju, pa tudi v drugih primerih, za katere se uporabniki in izvajalci dogovorijo v zdravstveni skupnosti na določenem območju.

Napotnici priloži zdravnik tudi potrebno medicinsko dokumentacijo.

27. člen

Zdravstvena organizacija, specialistične, bolnišnične ali univerzitetne dejavnosti v katero je zdravnik napotil uporabnika na zdravljenje, praviloma poskrbi, da bo sprejet določenega dne in določeno uro in o tem obvesti uporabnika.

Zdravstvene organizacije osnovnih zdravstvenih dejavnosti uskladijo svoje delo s postopki zdravstvenih organizacij iz prvega odstavka.

1. Uresničevanje pravic v osnovni zdravstveni dejavnosti

28. člen

Pravice do zdravstvenih storitev osnovne zdravstvene dejavnosti uresničujejo uporabniki v zdravstvenih organizacijah tovrstne dejavnosti.

Pravice do zdravstvenih storitev osnovne zdravstvene dejavnosti uveljavljajo zaposleni delavci tudi v temeljnih organizacijah združenega dela, ali v enotah zdravstvene dejavnosti v sestavi delovne organizacije, ki ni zdravstvena organizacija.

29. člen

Uporabnik ima pravico do zdravljenja na domu, če ugotovi potrebo po takem zdravljenju zdravnik osnovne zdravstvene dejavnosti ali zdravnik bolnišničnega od-

Uporabniku zagotovi najbližja zdravstvena organizacija osnovne zdravstvene dejavnosti oziroma njena ustrezna enota zdravniški obisk in zdravljenje na domu po izbranem zdravniku oziroma po zdravniku, ki ga določa samoupravni splošni akt zdravstvene organizacije.

30. člen

Patronažne obiske in strokovno nego na domu zagotavlja najbližja zdravstvena organizacija osnovne zdravstvene dejavnosti oziroma njena ustrezna enota.

2. Uresničevanje pravic v specialistično-ambulantni zdravstveni dejavnosti

31. člen

Pravice do zdravstvenih storitev specialistično-ambulantne dejavnosti uresničujejo uporabniki v najbližjih zdravstvenih organizacijah, s katerimi so sklenili samoupravni sporazum o svobodni menjavi dela in pri najbližjih zdravnikih specialistih, ki si jih sami izberejo in h katerim jih je napotil zdravnik, ki je izdal napotnico.

32. člen

Zdravnik specialist takoj po opravljenem pregledu oziroma preiskavi ali po končanem zdravljenju, najkasneje pa v 3 dneh seznani zdravnika, ki je uporabnika napotil k specialistu, z napotki za nadaljnje zdravljenje. Obvestilo vsebuje tudi izvide in ugotovitve, všteti mnenje o morebitni nezmožnosti za delo ter podatke o zdravljenju v zdravstveni organizaciji specialistično ambulantne dejavnosti.

Če zdravnik specialist vroči izvid uporabniku, je le-ta takoj dolžan vročiti izvid izbranemu zdravniku.

33. člen

Če uporabnik nujno potrebuje zdravniško pomoč zdravnika specialista, ni pa mogel pravočasno dobiti napotnice zdravnika osnovne zdravstvene dejavnosti, uveljavlja takšno pomoč brez napotnice.

3. Uresničevanje pravic v bolnišnični zdravstveni dejavnosti

34. člen

Pravice do zdravstvenih storitev bolnišnične zdravstvene dejavnosti uresničujejo uporabniki v najbližji bolnišnici, ki si jo sami izberejo in v katero jih je z napotnico napotil zdravnik osnovne zdravstvene dejavnosti oziroma zdravnik specialist, pri katerem so se zdravili ali pa jih je pregledal.

35. člen

Če uporabnik potrebuje nujno medicinsko pomoč, lahko nastopi bolnišnično zdravljenje tudi brez napotnice, oziroma sme napotnico izdati zdravnik, ki ga je prvi pregledal.

Če je uporabnik sprejet v bolnišnico po prejšnjem odstavku tega člena, je le-ta dolžna o sprejemu takoj obvestiti družino uporabnika ter organizacijo združenega dela, v kateri dela, če je uporabnik zaposlen in če tega ne more sam storiti. Bolnišnica je dolžna o sprejemu takega uporabnika obvestiti tudi zdravstveno organizacijo oziroma zdravnika, ki ga sicer zdravi.

36. člen

Po končanem zdravljenju pošlje bolnišnica zdravniku, ki uporabnika zdravi, odpustnico s podatki o zdravljenju v bolnišnici in z napotki za nadaljnje zdravljenje.

Izjemoma vroči bolnišnica odpustnico iz bolnišnice uporabniku-delavcu v združenem delu, ki je upravičen do odsotnosti z dela zaradi bolezni in s tem pogojenimi pravicami do socialne varnosti. Uporabnik je v tem primeru dolžan takoj vročiti odpustnico zdravniku, ki ga zdravi.

4. Uresničevanje pravic v zdraviliški zdravstveni dejavnosti

37. člen

Pravice do zdravstvenih storitev zdraviliške zdravstvene dejavnosti uresničujejo

ki so organizirana in postujejo po zakonu o naravnih zdravilnih sredstvih in o naravnih zdraviliščih.

Uporabniki uresničujejo zdravstvene storitve v naravnih zdraviliščih glede na indikacijsko področje zdravilišča.

38. člen

Uporabniki, ki se zdravijo v bolnišnicah ali na klinikah, neposredno nadaljujejo zdravljenje v naravnih zdraviliščih tedaj, ko zavoljo medicinskih razlogov zdravljenje v bolnišnici ali na kliniki ni več nujno, potrebna pa je medicinska rehabilitacija uporabnika v naravnem zdravilišču.

39. člen

Zdravljenje v naravnem zdravilišču predlaga zdravnik ali konzilij osnovne zdravstvene dejavnosti v občini, ki je plačnik storitve.

Nadaljevanje bolnišničnega zdravljenja v naravnem zdravilišču lahko predlaga tudi konzilij ustrezne klinike ali bolnišnice, odobri pa ga konzilij izvedencev v zdravstveni skupnosti.

Zdravljenje borcev NOV v naravnem zdravilišču določa konzilij pri dispanzerju ali ambulanti za borce v skladu z dohodkovnimi možnostmi občinske zdravstvene skupnosti.

40. člen

Konzilij izvedencev obvesti zdravilišče da ima uporabnik odobreno zdravljenje.

41. člen

Zdravilišče povabi uporabnika na zdravljenje, potem ko prejme napotnico, v roku, ki ga določa samoupravni sporazum o svobodni menjavi dela, uporabnik pa začne nadaljevano oziroma nadomestno zdravljenje tistega dne, ki je določen v vabilu zdravilišča.

Če uporabnik ne more začeti zdravljenja na določeni dan, o tem takoj obvesti zdravilišče in konzilij, ki ga je napotil v zdravilišče.

42. člen

Uporabnik-delavec v delovnem in z njim izenačenem razmerju obvesti o začetku zdravljenja v naravnem zdravilišču zdravnika, ki ga zdravi. Po končanem zdravljenju se mora uporabnik zglasiti pri svojem zdravniku najkasneje v 3 dneh.

43. člen

Po končanem zdravljenju izda zdravilišče uporabniku odpustnico hkrati s podatki o zdravljenju v zdravilišču ter z morebitnimi napotki zdravniku v specialistični ambulanti oziroma bolnišnici, kjer se je uporabnik zdravil pred nadaljevanjem zdravljenjem.

5. Uresničevanje pravic do prevozov z reševalnimi in z drugimi posebnimi vozili

44. člen

Za potovanje v zvezi z uresničevanjem pravic do zdravstvenih storitev uporabljajo uporabniki redna prevozna sredstva javnega prometa (vlak, avtobus v medkrajevnem prometu, gorska vzpenjača-žičnica, ladja rečne ali obalne linijske plovbe, letalo) v primerih in v obsegu, kot ga določa samoupravni sporazum o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva.

45. člen

Za prevoz z reševalnim avtomobilom izda zdravnik napotnico.

V nujnem primeru se sme uporabnik prepeljati tudi brez napotnice zdravnika, če nujnost prevoza potrdi zdravnik zdravstvene organizacije, v katero je bil prepeljan.

Če bi prišlo do spora glede nujnosti prevoza, presoja utemeljenost konzilij v osnovni zdravstveni dejavnosti oziroma konzilij bolnišnice ali klinike.

6. Uresničevanje pravic do zdravil

46. člen

Uporabniki uresničujejo pravico do zdravil prek zdravnikov, ki jih zdravijo in

ki jim predpišejo zdravilo na recept, nabavijo pa ga v katerikoli lekarni.

47. člen

Uporabniku predpisuje zdravila zdravnik osnovne zdravstvene dejavnosti, ki ga zdravi. Zdravniki-pripravniki ne morejo samostojno predpisovati zdravil. Izjemoma lahko tudi zdravnik-pripravnik napiše recept, vendar pod vodstvom in ob sopodpisu mentorja, na receptnem obrazcu pa mora biti vpisana osebna številka zdravnika-mentorja.

Bolnišnični in klinični zdravniki predpišejo zdravila uporabnikom za nadaljevanje zdravljenja na domu, ob odpustu iz bolnišnice, do naslednjega obiska pri izbranem zdravniku.

Razen zdravnikov iz 1. in 2. odstavka tega člena lahko predpisujejo zdravila izjemoma tudi drugi zdravniki, če imajo pooblastilo ustrezne zdravstvene skupnosti in če to storitev opravijo brezplačno.

48. člen

Na stroške zdravstvene skupnosti je mogoče ambulantno predpisovati zdravila, ki so registrirana na območju SFRJ in objavljena v Uradnem listu SFRJ ali v Zdravstvenem vestniku Slovenskega zdravniškega društva. Ta zdravila morajo biti opremljena s šifro jugoslovanske klasifikacije zdravil (JKZ).

49. člen

Na posamezen recept je mogoče predpisati zdravila v količini, ki glede na bolnikovo stanje in naravo obolenja zadošča do naslednjega napovedanega zdravniškega pregleda.

Ta količina praviloma ne sme presegati:

1. pri akutnih obolenjih ali stanjih količine, ki praviloma zadošča za 5 dni;
2. pri kroničnih obolenjih ali stanjih, ko gre za stalno uporabo posameznega zdravila, količino, ki zadošča za dva meseca.

Izjemoma je mogoče predpisati tudi večjo količino kot za dva meseca, če daljše jemanje zdravila ne terja kontrolnih pregledov.

50. člen

Pri predpisovanju zdravil uporabnikom morajo zdravniki:

1. predpisovati samo zdravila v zvezi z zdravstvenimi storitvami, ki jih opravljajo;
2. predpisovati cenejša zdravila, če gre za enakovredna zdravila.

Zdravila, ki so po določilu ob registraciji uvrščena v posebno specialnost, smejo predpisovati le zdravniki-specialisti ustrezne stroke.

7. Uresničevanje pravic do ortopedskih in drugih pripomočkov

51. člen

Potrebe uporabnikov po pripomočkih ugotavlja zdravnik ustrezne specialnosti, ki uporabnika zdravi, in mu tudi predpiše naročilnico za nabavo ustreznega pripomočka, razen če s tem sporazumom ni drugače določeno. Pri tem je zdravnik-specialist dolžan upoštevati standarde, ki so za posamezni pripomoček določeni s samoupravnim sporazumom o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva.

52. člen

Specialist za boleznι ušes, nosu in grla predpiše uporabniku slušni aparat na podlagi izvida in mnenja avdiološkega centra. Specialist določi potrebni slušni aparat z ustreznimi elektroakustičnimi značilnostmi, ki najbolj ustrezajo okvari sluha.

Aparat za omogočanje glasnega govora predpiše zdravnik specialist na podlagi izvida in mnenja konzilija klinike za boleznι ušes, nosu in grla.

53. člen

Zdravnik, ki predpiše pripomoček, zagotovi, da se uporabnik glede na lastnost in funkcijo pripomočka seznanι s pravilno uporabo. V medicinsko utemeljenih primerih lahko določi uporabniku, da se po prejemu pripomočka ponovno zglašι pri

njem zavoljo strokovne kontrole pripomočka in navodil o načinu uporabe.

54. člen

Ko uporabnik prevzame pripomoček, preskusi, ali mu ustreza.

V času privajanja na pripomoček kot tudi v garancijskem roku, ki ga določajo zakon, samoupravni sporazum o svobodni menjavi dela ali pogodba med zdravstveno skupnostjo in dobaviteljem, lahko uporabnik reklamira neustreznost pripomočka ter zahteva odpravo pomanjkljivosti. Če uporabnik ne ravna po prejšnjem odstavku tega člena, kasneje ne more uveljavljati na stroške zdravstvene skupnosti popravila oziroma nabave novega pripomočka, preden ne izteče doba njegovega trajanja.

55. člen

Uporabnik je dolžan pazljivo uporabljati pripomoček ter z njim skrbno ravnati. Popravilo ali nabava novega pripomočka ne moreta bremeniti zdravstvene skupnosti, če postane pripomoček po krivdi uporabnika neuporaben, preden je potekla doba trajanja.

Če postane pripomoček neuporaben pred iztekom dobe trajanja zaradi anatomskih ali funkcionalnih sprememb, lahko zdravnik specialist na podlagi mnenja konzilija klinike predpiše nov pripomoček.

56. člen

Po izteku dobe trajanja dobi uporabnik nov pripomoček le, če zdravnik oziroma konzilij ugotovi, da prejšnji ni več uporaben.

8. Uresničevanje pravic do zdravstvenega varstva v tujini

57. člen

Uporabniki, ki so jim po samoupravnem splošnem aktu skupnosti zagotovljene pravice do zdravstvenih storitev med delom in bivanjem v tujini, uveljavljajo te pravice s posredovanjem jugoslovanskih diplomatsko-konzularnih predstavništev na način, ki je določen s sporazumom med Zvezo skupnosti zdravstvenega zavarovanja in zdravstva Jugoslavije in z zveznim sekretariatom za zunanje zadeve o opravljanju zadev v zvezi z uresničevanjem pravic iz zdravstvenega zavarovanja v tujini ter s tem samoupravnim sporazumom.

58. člen

Uporabnik uresničuje pravice do zdravstvenih storitev v tujini z listino, ki mu jo na njegovo zahtevo izda zdravstvena skupnost.

Napotitev delavca na delo ali strokovno izpopolnjevanje v tujino priglasι zdravstveni skupnosti delavčeva organizacija združenega dela.

Uporabnik, ki odhaja v tujino, da bi se tam zaposlil, pred odhodom priglasι zdravstveni skupnosti tudi družinske člane, ki jim z njegovim zavarovanjem v tujini ni zagotovljeno zdravstveno varstvo v SR Sloveniji.

Če je uporabniku zagotovljeno zdravstveno varstvo v tujini po mednarodnem sporazumu, mu zdravstvena skupnost izda ustrezne listine po postopku, ki ga določa mednarodni sporazum.

59. člen

Listina iz 58. člena se izda delavcu, ki odhaja na delo v tujino, po opravljenem zdravniškem pregledu in po ugotovitvi zdravnika, da je delavec sposoben za delo v tujini. Ugotovitve pri zdravniškem pregledu, opravljenem na zahtevo drugega organa ali delovne organizacije, se upoštevajo pri pregledu po tem členu. Ugotovitve zdravniškega pregleda veljajo za izdajo listine iz 58. člena tri mesece.

60. člen

Če je potrebno opraviti pregled osebe, ki je že v tujini, opravi ta pregled zdravnik, ki ga določi pristojno diplomatsko-konzularno predstavništvo SFRJ.

61. člen

Zdravniški pregled je obvezen tudi po vrnitvi iz tujine, kjer je bil delavec zaposlen; delavec opravi pregled pred novo zaposlitvijo v domovini, če ga že ni opravil na zahtevo skupnosti za zaposlovanje ali drugega organa oziroma organizacije.

62. člen

Listina, ki jo izda zdravstvena skupnost po 58. členu, velja za čas, ki je določen ob izdaji. Listina preneha veljati, če uporabnik ni odšel v tujino v treh mesecih, ko je bila izdana. Zdravstvena skupnost označi na listini tudi podrobnejše pogoje za uresničevanje zdravstvenega varstva, kot jih določa samoupravni splošni akt skupnosti.

Po dogovoru z zdravstveno skupnostjo izdaja listine za turistična potovanja prek turističnih organizacij turistična organizacija.

63. člen

Študent, ki odhaja na študij v tujino, pa ni delavec na strokovnem izpopolnjevanju, uresničuje zdravstveno varstvo v tujini za čas, ki ga določi zdravstvena skupnost, z listino iz 58. člena ter skladno s samoupravnim splošnim aktom skupnosti.

64. člen

Uporabniku, ki je zaposlen v tujini in je sam dolžan plačevati prispevke za zdravstveno varstvo, zdravstvena skupnost izda obvestilo o osnovni in stopnji oziroma znesku prispevka in valuti ter o načinu plačevanja prispevka. Po izteku vsakega koledarskega leta mu zdravstvena skupnost izda poleg obvestila tudi potrdilo o plačanem prispevku.

65. člen

Uporabnik uresničuje zdravstveno varstvo v tujini po napotkih diplomatsko-konzularnega predstavništva SFRJ pri zdravniških in zdravstvenih zavodih, h katerim ga napoti.

66. člen

Diplomatsko-konzularno predstavništvo SFRJ spremlja zdravljenje uporabnika v bolnišnici. Ko je mogoče pričakovati, da bo trajalo stacionarno zdravljenje več kot tri mesece, premestitev na zdravljenje v domovino pa ni možna ali ni primerna, predstavništvo predlaga zdravstveni skupnosti nadaljevanje zdravljenja v tujini; pristojni organ skupnosti obvesti o svoji odločitvi predstavništvo in uporabnika.

67. člen

Pravice do zobnih, ortopedskih in drugih pripomočkov in protez uveljavljuje uporabnik v tujini, če to odobri zdravstvena skupnost na predlog predstavništva SFRJ ali uporabnika in na podlagi predložene sheme predlaganega pripomočka ter specifičiranega predračuna.

O odločitvi mora strokovna služba skupnosti obvestiti predstavništvo v 60 dneh, sicer se šteje, da je zahtevi ugodila, pri čemer se upoštevajo predpisi o indikacijah, cenah, trajnostni dobi in prispevku uporabnika k stroškom za zdravila oziroma za pripomočke.

68. člen

Pri uresničevanju zdravstvenega varstva v tujini prispevajo uporabniki k stroškom 40 % vrednosti zobozdravstvenih storitev in pripomočkov, 40 % vrednosti drugih protetičnih sredstev in pripomočkov ter 20 % vrednosti zdravil, ki jih prejema na recept, če mednarodni sporazumi ne določajo drugače.

Plačevanje prispevka so oproščeni uporabniki v primerih, ki so določeni v zdravstveni skupnosti za zdravila in pripomočke, nabavljene v domovini.

69. člen

Stroške zdravstvenih storitev, zdravil in pripomočkov ter oskrbe v tujih stacionarnih zdravstvenih organizacijah plačujejo diplomatsko-konzularna predstavništva v SFRJ v deviznih sredstvih po cenah, ki so določene za posamezna konzularna območja na podlagi zveznega samoupravnega

sporazuma o opravljanju nalog v zvezi z uresničevanjem pravic do zdravstvenega zavarovanja v tujini.

V deviznih sredstvih izplačuje diplomatsko-konzularno predstavništvo tudi denarne prejeme v zvezi z zdravstvenim varstvom določene v 98. členu, 3. odstavek, če po splošnih aktih zdravstvene skupnosti gre do uporabniku in če jih je odobrila zdravstvena skupnost.

70. člen

Če uporabnik ne uresničuje pravic do zdravstvenega varstva pri zdravniku oziroma zdravstveni ustanovi, kamor ga je napotilo predstavništvo SFRJ, plača predstavništvo stroške le do višine cene iz prejšnjega člena. Do te višine se povrne stroški tudi tedaj, ko jih začasno poravna uporabnik ali organizacija združenega dela.

Zdravstvena skupnost povrne stroške v primerih iz prejšnjega odstavka v deviznih sredstvih le v mejah predpisov, če pa to ni mogoče, pa v dinarjih. Dinarsko povračilo se preračuna po uradnem tečaju na dan, ko je nastala obveznost.

Ko uporabnik uresniči zdravstveno varstvo v tujini v večjem obsegu ali če zdravljenje traja daljši čas, kot je določeno po splošnih aktih zdravstvene skupnosti, mu zdravstvena skupnost, z izjemo nujnih primerov, povrne stroške samo v dinarjih, in to do zneska, ki bi ga plačal v domačih zdravstvenih organizacijah.

71. člen

Organizacije združenega dela prijavljajo poškodbe pri delu tudi za osebe iz 82. člena, ki so jih poslale v tujino, čeprav so zavarovani pri tuji organizaciji zdravstvenega zavarovanja.

Delavci v tujini, ki morajo sami plačevati prispevek za zdravstveno varstvo, sami prijavljajo zdravstveni skupnosti nesrečo pri delu.

72. člen

Zdravstvena skupnost zagotavlja uporabnikom, ki so se zaposlili v tujini pri jugoslovanskih organih ali pri delavcih teh organov ter detaširanim delavcem tudi zdravstveno varstvo v zvezi s poškodbo pri delu ali poklicno boleznijo, dokler so v tujini.

Stroške za to varstvo jim povrne organizacija iz 49. člena zakona o zdravstvenem varstvu, če si delavci niso zagotovili tega varstva v zdravstveni skupnosti.

73. člen

Določbe od 52. člena do 72. člena se smiselno uporabljajo tudi za osebe, ki so bile poslani na delo na podlagi mednarodnih sporazumov o znanstvenem, prosvetno-kulturnem in tehničnem sodelovanju, če niso zavarovane pri tujih organizacijah zdravstvenega zavarovanja ali če jim zdravstvenega varstva ni dolžna zagotoviti tuja država — podpisnica sporazuma. Če jim zavarovanje pri tuji organizaciji zdravstvenega zavarovanja zagotavlja bistveno manjše pravice, si dodatne pravice zagotovijo sami s posebno pogodbo v zdravstveni skupnosti.

74. člen

Po tem sporazumu uresničujejo uporabniki pravice do zdravstvenega varstva v tujini, če ni to drugače urejeno z mednarodnim sporazumom ki ga je sklenila SFR Jugoslavija.

75. člen

Zdravstvena skupnost zagotovi delavcu, ki je na začasnem delu v tujini, vso potrebno pomoč pri uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva po mednarodnem sporazumu in po drugih predpisih v sodelovanju z Zdravstveno skupnostjo Slovenije.

Zdravstvena skupnost uporabniku pravočasno izda zahtevane listine, ki jih potrebuje za uresničevanje pravic do zdravstvenega varstva v tujini, in preskrbi podatke drugih organov, skupnosti in organizacij, če so za izdajo listine potrebni.

9. Posebne določbe o uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva detaširanih delavcev

76. člen

Delavci, ki jih organizacija združenega dela pošlje na investicijska dela v tujino (detaširani delavci), in družinski člani, ki jih spremljajo, uresničujejo pravice do zdravstvenega varstva na stroške skupnosti prek jugoslovanskega diplomatsko-konzularnega predstavništva SFRJ in organizacije združenega dela.

77. člen

Denarna nadomestila in povračila izplačuje v tujini detaširanim delavcem organizacija združenega dela.

78. člen

Detaširanim delavcem, ki jih pošilja na investicijska dela v tujino, zagotovi organizacija združenega dela primerno nego in oskrbo, če zbolijo ali se poškodujejo.

Organizacija združenega dela zagotovi na ustrezen način tudi pravice do zdravstvenega varstva, ki jih je dolžna zagotoviti po samoupravnem sporazumu o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva z neposredno menjavo dela.

Organizacija združenega dela, ki ima za svoje detaširane delavce svojo zdravstveno postajo, je dolžna pri tem upoštevati standarde, ki veljajo v zdravstveni skupnosti.

O organiziranju zdravstvene postaje ali druge oblike zdravstvene nege in oskrbe po prejšnjih odstavkih obvesti organizacija združenega dela zdravstveno skupnost v roku 30 dni po pričetku dela. Zdravstvena skupnost spremlja izvajanje tega zdravstvenega varstva.

79. člen

Organizacija združenega dela sme premestiti obolelega delavca na zdravljenje v domovino le, če to odobri zdravnik, ki ga zdravi, pri čemer mora upoštevati tudi njegova navodila. Na podlagi medicinske dokumentacije odloči o nadaljnjem zdravljenju ustrezni konzilij.

80. člen

S posebno pogodbo z zdravstveno skupnostjo lahko organizacija združenega dela prevzame obveznosti, ki jih imajo diplomatsko-konzularna predstavništva SFRJ pri uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva v tujini. Organizacija združenega dela lahko v ta namen organizira in vzdržuje ustrezne prostore za stacionarno zdravljenje oziroma za celotno zdravstveno varstvo za svoje detaširane delavce. S pogodbo organizacija združenega dela in zdravstvena skupnost uredita medsebojne pravice in obveznosti pri uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva.

Pogodba se sklene za eno leto. Pogodba o prevzemu obveznosti diplomatsko-konzularnega predstavništva SFRJ oziroma o organiziranju celotnega zdravstvenega varstva mora zajeti vse detaširane delavce organizacije združenega dela na določenem konzularnem območju ter družinske člane, ki so z njimi v tujini.

81. člen

Organizacija združenega dela lahko s sporazumom z zdravstveno skupnostjo prenese organiziranje zdravstvenega varstva na drugo organizacijo, ki opravlja investicijska dela v tujini, ali pa prenese uresničevanje pravic na tuje podjetje, ki ima organizirano zdravstveno službo za svoje delavce. Medsebojna razmerja pri takšnem uresničevanju pravic do zdravstvenega varstva ureja organizacija združenega dela s pogodbo z zdravstveno skupnostjo.

82. člen

Določbe o zdravstvenem varstvu detaširanih delavcev se smiselno uporabljajo tudi tedaj, ko organizacije združenega dela pošljejo svoje delavce oziroma druge sodelavce v tujino:

- na opravljanje proizvodnih in drugih del in storitev;
- na opravljanje nalog in zadev v

poslovnih enotah oziroma v skupnih gospodarskih predstavništvih, ki jih ustanovijo v tujini;

— na strokovno usposabljanje in uresničevanje drugih oblik poslovno tehničnega sodelovanja;

— na delo v podjetju, ki so jih ustanovile same ali skupaj s tujimi poslovnimi partnerji oziroma, ko vlagajo sredstva v tuja podjetja;

— na delo v banke in druge finančne organizacije, zavarovalnice in pozavarovalne organizacije, ki jih ustanovijo v tujini same ali skupaj s tujimi poslovnimi partnerji.

83. člen

Za detaširanega delavca se šteje tudi delavec na službenem potovanju, če traja potovanje dlje kot tri mesece.

84. člen

Če so detaširani delavci in delovni ljudje iz tega člena zavarovani pri tuji organizaciji zdravstvenega zavarovanja, vendar pa so jim s tem zagotovljene bistveno manjše pravice ali pa pravice ne morejo uživati v Jugoslaviji, si dodatne pravice zagotovijo s posebno pogodbo v zdravstveni skupnosti.

85. člen

Določbe tega sporazuma se uporabljajo, če uresničevanje pravic do zdravstvenega varstva detaširanih delavcev ni drugače urejeno s sporazumom iz 57. člena ali mednarodnim sporazumom, ki ga je sklenila SFR Jugoslavija.

10. Uresničevanje pravic med začasnim bivanjem v Jugoslaviji

86. člen

Če se mudi v Jugoslaviji uporabnik, ki mu je med začasnim delom v tujini zagotovljeno zdravstveno varstvo prek zdravstvene skupnosti, uresničuje pravice do zdravstvenega varstva po postopkih in na način, kot ga določa ta samoupravni sporazum.

Določbe prvega odstavka tega člena veljajo tudi tedaj, ko mora zdravstvena skupnost zagotavljati zdravstveno varstvo po mednarodnih sporazumih.

11. Zdravljenje v tujini

87. člen

Zdravstvena skupnost omogoči uporabniku zdravljenje v tuji zdravstveni organizaciji, če konzilij ustrezne klinike, inštituta ali v izjemnih primerih drug ustrezen strokovni organ, ugotovi, da so v Jugoslaviji izčrpane vse možnosti za uspešno zdravljenje, zdravljenje v tujini pa utemeljeno obeta ozdravljenje, izboljšanje bolezenskega stanja ali pa bo preprečilo bistveno poslabšanje obolenja.

88. člen

Zdravljenje v tujini lahko predlaga uporabnik, njegov družinski član, zdravnik ali zdravstvena organizacija, ki uporabnika zdravi.

Predlog z zdravstveno dokumentacijo je potrebno vložiti pri občinski zdravstveni skupnosti ali pri Zdravstveni skupnosti Slovenije.

89. člen

Postopek v zvezi z zdravljenjem v tujini vodi pristojna služba Zdravstvene skupnosti Slovenije v soglasju s pristojno občinsko zdravstveno skupnostjo.

90. člen

Konzilij klinike ali inštituta oziroma organ iz 87. člena v postopku izreče svoje mnenje o vrsti obolenja in o bolezenskem stanju, o možnosti za uspešno zdravljenje v Jugoslaviji oziroma v določeni tuji zdravstveni organizaciji, o predvidenem času zdravljenja, o načinu potovanja in o potrebnem spremstvu. Če obstaja v Jugoslaviji možnost, za uspešno zdravljenje da konzilij mnenje o tem, v kateri zdravstveni organizaciji naj bi se zdravil uporabnik.

Če konzilij predlaga zdravljenje v tujini, priloži tudi zdravstveno dokumen-

tácijo in, če je potrebno, tudi prevod dokumentacije v tuj jezik.

Zdravstvena skupnost lahko po potrebi zaprosi za mnenje o možnosti zdravljenja v Jugoslaviji oziroma o najumnejšem zdravljenju v tujini katerokoli ustreznemu kliniko ali inštitut.

91. člen

Pristojno diplomatsko konzularno predstavništvo SFRJ poskrbi za sprejem uporabnika v tuji zdravstveni organizaciji, spremlja njegovo zdravljenje in skrbi za čimprejšnjo vrnitev v domovino.

92. člen

Zdravstvena skupnost Slovenije skrbi za sprejem uporabnika na tuji kliniki v sodelovanju s pristojnimi jugoslovanskimi diplomatsko konzularnimi predstavništvi, za plačilo stroškov zdravljenja v tuji zdravstveni ustanovi ter spremlja uspešnost zdravljenja.

Po končanem zdravljenju poskrbi uporabnik za odpustni list s poročilom o opravljenih zdravstvenih posegih in o rezultatih zdravljenja.

93. člen

Zdravljenje v tujini je mogoče podaljšati mimo odobrenega trajanja, če to odobri zdravstvena skupnost na predlog tuje zdravstvene organizacije in na predlog konzilija klinike.

Po opravljenem zdravstvenem posegu v tujini zdravstvena skupnost napoti uporabnika na prvi kontrolni pregled v tujino, če ga je predlagala klinika. Za nadaljnje preglede v tujini zdravstvena skupnost zaprosi za mnenje konzilij domače klinike.

94. člen

Uporabnik, ki ga je zdravstvena skupnost napotila na zdravljenje v tujino, plača za zdravila in pripomočke prispevek k stroškom v znesku, ki bi ga sicer plačal za te storitve v zdravstveni skupnosti.

95. člen

Če oseba, ki jo je zdravstvena skupnost napotila v tujino na zdravljenje, umre v tujini, zdravstvena skupnost povrne nujno potrebne stroške za pogreb oziroma za prevoz v domovino.

96. člen

Določbe od 87. do 95. člena se smiselno uporabljajo tudi tedaj, ko je po mnenju konzilija ustrezne klinike, ali inštituta potrebno oskrbeti v tujini določena zdravila, ortopedski ali drug pripomoček, pregled organskega tkiva ali ko je nujno potrebno zagotoviti sodelovanje tujega zdravstvenega strokovnjaka pri zdravstvenem posegu.

97. člen

V primerih, ko način pošiljanja na zdravljenje v tujino ureja mednarodni sporazum, ki ga je sklenila Jugoslavija, namesto določb od 87. do 95. člena veljajo določbe mednarodnega sporazuma.

III. UVELJAVLJANJE DENARNIH NADOMESTIL IN POVRAČIL

98. člen

Uporabniki - delavci, zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela, uveljavljajo pravico do denarnih nadomestil in povračil zase in za svoje družinske člane v svojih temeljnih organizacijah, v delovnih skupnostih ali v organih in organizacijah, kjer delajo, tako v primerih, ko gre do denarna nadomestila in povračila iz sredstev organizacij, kjer delajo, kot tudi v primerih, ko gre do denarna nadomestila in povračila iz sredstev, združenih v zdravstveni skupnosti.

Drugi uporabniki (delavci, zaposleni pri zasebnikih, občani, ki opravljajo dejavnost s samostojnim osebnim delom z delovnimi sredstvi, ki so last občanov, drugi delovni ljudje in občani), ki imajo pravico do denarnih nadomestil in povračil, uveljavljajo te pravice neposredno v zdravstveni skupnosti, v primerih, ko gre do nadomestila iz sredstev, združenih v zdravstveni skupnosti.

V zdravstveni skupnosti uveljavljajo pravico do denarnih nadomestil in povračil tudi uporabniki, ko jim gre do te pravice med delom in bivanjem v tujini.

99. člen

Nadomestila osebnega dohodka in povračila se izplačujejo na podlagi listin o upravičenosti, ki jih določa ta sporazum.

100. člen

Izplačevalec denarnih nadomestil izplača oziroma nakaže uporabniku denarne datjave ob prvem naslednjem izplačilu osebnih dohodkov drugim delavcem. Druga izplačila pa izplača tedaj, ko izplačujejo podobna nadomestila, vendar najkasneje v osmih dneh po prejemu listin o upravičenosti. Delavec je dolžan pravočasno preskrbeti in predložiti organizaciji združenega dela ustrezno listino.

101. člen

Zdravstvena skupnost povrne temeljnim organizacijam združenega dela, delovnim skupnostim, organom in drugim organizacijam izplačane zneske denarnih nadomestil in povračil, ki si jih uporabniki zagotavljajo z združevanjem sredstev v zdravstveni skupnosti.

1. Ugotavljanje zadržanosti z dela

102. člen

Zdravstveno stanje in primere, ki opravičujejo uporabnike do nadomestila osebnega dohodka, ugotavljajo zdravniki.

Zdravniki za ugotavljanje začasne zadržanosti od dela so:

1. izbrani zdravnik,
2. konzilij v osnovni zdravstveni dejavnosti.

103. člen

Zdravniki, ki po tem sporazumu ugotavljajo začasno zadržanost z dela, sodelujejo v svoji zdravstveni organizaciji osnovne zdravstvene dejavnosti pri oblikovanju strokovnih kriterijev v zvezi z ugotavljanjem začasne zadržanosti z dela. Pri tem zdravniki upoštevajo doktrinarne napotke pristojne univerzitetne zdravstvene organizacije.

104. člen

Zdravstvena organizacija osnovne zdravstvene dejavnosti po svojih konzilijih organizira in sproti opravlja notranji strokovni nadzor in s tem hkrati zagotavlja tudi ustreznost strokovnega ugotavljanja zadržanosti z dela. Konzilij lahko preklicé odločitev zdravnika, če je to strokovno utemeljeno.

105. člen

Posamezni zdravnik, ki ugotavlja začasno zadržanost z dela, lahko zahteva strokovno mnenje (strokovno pomoč) konzilija, če je potrebno in če s tem soglašata pristojni konzilij, pa tudi mnenje specialista za ugotovitev zadržanosti z dela.

106. člen

Zčasno zadržanost z dela ugotavljajo za delavce, zaposlene v organizacijah združenega dela in za druge delavce:

- zdravniki v zdravstvenih enotah, ki delujejo v teh organizacijah združenega dela;

- zdravniki zdravstvenih organizacij, s katerimi je temeljna organizacija združenega dela sklenila samoupravni sporazum o neposredni svobodni menjavi dela;

- izbrani zdravnik, če temeljna organizacija združenega dela v svoji sestavi nima zdravstvene enote oziroma če z ustrežno zdravstveno organizacijo ni sklenila samoupravnega sporazuma o neposredni svobodni menjavi dela.

107. člen

Če delavec zboli zunaj kraja svojega prebivališča oziroma zaposlitve in ne more do zdravnika ki je po določilih 106. člena pooblaščen za ugotavljanje njegove začasne delovne nezmožnosti, ugotavlja njegovo zdravstveno stanje zdravnik v najbližji zdravstveni organizaciji. Če pri tem zdravnik sodi, da na podlagi ugotovljenega zdravstvenega delavca obstajajo razlogi za delavčevo začasno odsotnost z dela, mora

delavec v roku 3 dni obvestiti o tem zdravnika iz 106. člena tega sporazuma. Leta na podlagi dokumentacije ali kasnejšega pregleda ugotovi upravičenost delavčeve odsotnosti z dela zavoljo bolezni.

Če temeljna organizacija združenega dela, sindikalna organizacija ali zdravnik iz 106. člena dvomi v navedbo oziroma v dokumentacijo, ki jo je pripravil zdravnik zunaj kraja delavčevega prebivališča ali zaposlitve, lahko predlaga zadevo v presojo konziliju v osnovni zdravstveni dejavnosti.

108. člen

Zdravnik, ki dela v dispanzerju ali v ambulanti za zdravstveno varstvo borcev NOV, ugotavlja zadržanost z dela za uporabnike, ki imajo status borca narodno-osvobodilne vojne.

109. člen

Posamezni zdravnik lahko ugotavlja zadržanost z dela najdlje do 30 dni oz. za daljši čas, če se tako dogovorijo uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva s samoupravnim sporazumom o svobodni menjavi dela ali z drugim samoupravnim sporazumom.

110. člen

Če uporabnik ne soglašata z ugotovitvami posameznega zdravnika o zadržanosti z dela, ali če njegova temeljna organizacija združenega dela podvomi v pravilnost mnenja ali ugotovitve, ali če zdravnik, ki ugotavlja zadržanost z dela, meni, da zdravstveno stanje uporabnika terja zadržanost z dela daljši čas, kot ga je upravičen ugotavljati zdravnik posameznik, ugotavlja njegovo zdravstveno stanje oz. zadržanost z dela konzilij v osnovni zdravstveni dejavnosti.

111. člen

Če uporabnik ne soglašata z ugotovitvami zdravnika posameznika, pošlje zdravnik konziliju vso zdravstveno dokumentacijo o bolezni uporabnika obenem s svojim mnenjem.

Hkrati z mnenjem o potrebni zadržanosti z dela uporabnika pošlje zdravnik konziliju tudi vso zdravstveno dokumentacijo o bolezni uporabnika.

112. člen

Konzilij lahko pregleda uporabnika, preden da izvid in mnenje. Če je v zdravstveni dokumentaciji dovolj podatkov, lahko konzilij ugotavlja zdravstveno stanje in izreče strokovno mnenje brez pregleda.

V primerih iz 2. odstavka 107. člena tega samoupravnega sporazuma lahko konzilij, preden izda izvid in mnenje, zahteva, da zdravstvena organizacija oziroma zdravnik, ki je izdal potrdilo o zdravstvenem stanju, dopolni zdravstveno dokumentacijo.

113. člen

Če konzilij ugotovi potrebo po nadaljnji zadržanosti z dela, seznanj z ugotovitvijo zdravnika, ki zdravi uporabnika.

114. člen

Zdravnik, ki zdravi uporabnika, se ravna po ugotovitvah konzilija o delovni nezmožnosti. Po izteku dobe začasne nezmožnosti zdravnik ugotovi delavčevo delovno sposobnost, ali pa vnovič napoti uporabnika na konzilij.

115. člen

Če se uporabnik ne strinja z mnenjem zdravnika, mora zdravstvena organizacija zagotoviti, da konzilij izreče svoje mnenje v 3 dneh.

116. člen

Zdravnik, ki uporabnika zdravi, konzilij zdravstvene organizacije ali konzilij izvedencev pri zdravstveni skupnosti napoti uporabnika na invalidsko komisijo, če od nadaljevanja zdravljenja ni mogoče pričakovati, da bi se uporabniku vrnila zmožnost za delo, najkasneje pa po 1 letu nepretrgane zadržanosti z dela oziroma dela s skrajšanim delovnim časom.

2. Izplačevanje nadomestil osebnega dohodka

Pravico do nadomestila osebnega dohodka zaradi zadržanosti z dela uporabnik uveljavlja in dobi izplačano le na podlagi listine, ki jo izda zdravnik, in drugih listin iz tega sporazuma.

118. člen

Začetek in konecčasne zadržanosti z dela vpiše zdravnik v poročilo o časni zadržanosti z dela za uveljavljanje nadomestila osebnega dohodka.

Če traja zadržanost z dela dlje kot mesec dni, izda zdravnik poročilo o časni zadržanosti za vsak obračunski mesec posebej.

119. člen

Uporabniki, ki uveljavljajo nadomestilo osebnega dohodka neposredno v zdravstveni skupnosti, predložijo poleg listine iz prejšnjega člena tudi podatke o osebnem dohodku, ki so potrebni za izračun osnove za nadomestilo, če teh podatkov skupnost nima.

Izplačevalec osebnih dohodkov ali služba, ki ugotavlja osebni dohodek, je dolžan poslati podatke o osebnem dohodku, ki so potrebni za izračun osnove nadomestila, zdravstveni skupnosti v 5 dneh od dneva prejema listine iz 117. člena v tistih primerih zadržanosti uporabnika z dela, ko se nadomestilo izplača iz združenih sredstev v zdravstveni skupnosti.

3. Uveljavljanje pravic do povračila potnih stroškov v zvezi z uresničevanjem pravic do zdravstvenih storitev.

120. člen

Listine, ki upravičujejo uporabnika do povračila potnih stroškov v zvezi z uresničevanjem pravic do zdravstvenih storitev, so:

- ugotovitev zdravnika, ki je prvi opravil pregled, o zdravstveni utemeljenosti prevoza (pred ali po opravljeni vožnji),
- ugotovitev zdravnika o trajanju odsotnosti zaradi uresničevanja pravic do zdravstvenih storitev.

121. člen

Trajanje odsotnosti zaradi uresničevanja pravic do zdravstvenih storitev ugotavlja zdravnik, ki je uporabnika pregledal ali zdravil. Trajanje odsotnosti lahko ugotavlja zdravnik konzilija, ki je uporabnika povabil na pregled.

4. Uveljavljanje pravice do posmrtnine in pogrebne

122. člen

Upravičenci uveljavljajo posmrtnino na podlagi poročila o smrti uporabnika in dokazila o preživljanju.

Dokazilo o preživljanju je lahko veljavna zdravstvena izkaznica družinskega člana ali drugega preživljanca.

123. člen

Upravičenci uveljavljajo pogrebno na podlagi poročila o smrti uporabnika ali družinskega člana s tem, da predložijo zdravstveno izkaznico umrlega ter pismeno izjavo, da so poskrbeli za pogreb in ga plačali.

5. Zapadlost nadomestila in povračila

124. člen

Nadomestilo osebnega dohodka zapade v plačilo z dnem, s katerim zapade v plačilo osebni dohodek. Če uporabnik ni zaposlen, zapade nadomestilo osebnega dohodka v plačilo z iztekom zadnjega dne v mesecu za posamezen obrok oziroma z iztekom zadnjega dne zadržanosti z dela, če je bilo potrebno izplačati nadomestilo za manj kot en mesec.

Povračila potnih stroškov in druga nadomestila zapadejo v plačilo z dnem, ko jih upravičenec uveljavi.

125. člen

Nadomestilo osebnega dohodka in povračila, ki so že zapadla v plačilo, niso pa bila ob smrti užitca izplačana, se izplačujejo ožjim družinskim članom.

6. Povračitev denarnih nadomestil in povračil izplačevalcem

126. člen

Izplačevalcem tistih denarnih nadomestil in povračil, ki gredo iz združenih sredstev v zdravstveni skupnosti, zdravstvena skupnost povrne izplačana nadomestila osebnih dohodkov in druga povračila na njihov zahtevek.

127. člen

Izplačevalci predložijo zahtevek za povrnitev denarnih dajatev iz prejšnjega člena zdravstveni skupnosti enkrat na mesec za vse primere izplačil ter ločeno za nadomestilo osebnega dohodka, potne stroške, pogrebne in posmrtnine.

Izplačevalci lahko predložijo zahtevo za povrnitev izplačanih denarnih dajatev tudi za daljše obdobje, vendar morajo zahtevke vložiti najkasneje do 31. decembra za denarne dajatve, izplačane v tekočem letu.

128. člen

Ob predložitvi zahtevka za povrnitev denarnih dajatev predložijo izplačevalci tudi vse listine o upravičenosti, na podlagi katerih so izplačali dajatve, všteti podatke o osebnem dohodku za izračun osnove za nadomestila.

129. člen

Zdravstvena skupnost povrne izplačane denarne dajatve v 15 dneh po prejemu zahtevka izplačevalca.

IV. VARSTVO PRAVIC UPORABNIKOV

1. Varstvo pravic v zdravstveni skupnosti

130. člen

Če pride do spora pri uresničevanju pravic do zdravstvenih storitev in uveljavljanju drugih pravic do socialne varnosti, ima vsak uporabnik v treh dneh pravico zahtevati, naj o sporni zadevi odloči pristojni organ zdravstvene organizacije, organizacije združenega dela, kjer dela, ali zdravstvene skupnosti.

131. člen

Na zahtevo uporabnika mora pristojni organ organizacije oziroma skupnosti iz prejšnjega člena ukrepati hitro in o zahtevi odločiti v predpisanih rokih.

132. člen

Pristojni organ iz 131. člena tega samoupravnega sporazuma odloča o zahtevi s sklepom.

O svoji odločitvi mora pristojni organ seznaniti uporabnika in svojo odločitev obrazložiti. Če pristojni organ v celoti ugodni zahtevi uporabnika, ga lahko ustno seznaniti s svojo odločitvijo.

Uresničitev uveljavljene pravice v obsegu, kot jo je uporabnik uveljavljal v zahtevi, šteje kot obvestilo uporabniku o odločitvi pristojnega organa.

133. člen

Na zahtevo uporabnika, ali če je bila zahteva zavrnjena, oziroma če uporabnik z odločitvijo ni zadovoljen, ker zahtevi ni bilo ugodeno v obsegu, kot je pričakoval, mora pristojni organ izdati sklep z obrazložitvijo v pisni obliki in ga vročiti uporabniku najpozneje v 8 dneh po odločitvi.

134. člen

Organizacija oziroma skupnost iz 131. člena, ki je prejela zahtevo uporabnika, pa za njeno rešitev po tem samoupravnem sporazumu ni pristojen njen organ, mora zahtevo nemudoma odstopiti pristojni organizaciji ali skupnosti oziroma pristojnemu organu.

135. člen

Sklep pristojnega organa je dokončen. Morebitno uveljavljanje pravic pri posebnem sodišču združenega dela ne zadrži uresničitve sklepa iz prejšnjega odstavka.

136. člen

Uporabnik predloži svojo zahtevo pristojnemu organu zdravstvene organizacije, če meni:

- da je bilo kršeno načelo svobodne izbire zdravnika;

- da zdravnik ali konzilij pri ugotavljanju zdravstvenega stanja,časne delovne nezmožnosti in pri odločanju o drugih pravicah nista ravnala v skladu s tem samoupravnim sporazumom;

- da mu ni bil omogočen konzilijarni zdravniški pregled;

- da postopek diagnosticiranja ni bil pravičen;

- da so bila kršena načela zdravniške etike.

Hkrati s predložitvijo zahteve pristojnemu organu zdravstvene organizacije ima uporabnik pravico zahtevati konzilijarni pregled, če ni zadovoljen s strokovnostjo delavca zdravstvene organizacije.

138. člen

Pristojni organ zdravstvene organizacije na zahtevo uporabnika ravna in odloča po samoupravnem splošnem aktu te organizacije, ki ureja pravice in dolžnosti uporabnikov pri uveljavljanju zdravstvenega varstva in način uveljavljanja teh pravic v zdravstveni organizaciji.

139. člen

Uporabnik predloži zahtevo pristojnemu organu organizacije združenega dela oziroma delovne skupnosti, kjer dela, če pride do spora pri uveljavljanju tistih pravic do socialne varnosti, ki jih uporabnik zase in za svoje družinske člane uveljavlja v svoji organizaciji združenega dela in če gredo te pravice iz sredstev organizacije združenega dela.

140. člen

Pristojni organ organizacije združenega dela ravna in odloča o zahtevi uporabnika v skladu s statutom in z drugimi samoupravnimi splošnimi akti te organizacije.

141. člen

Uporabnik predloži zahtevo odboru za varstvo pravic kot pristojnemu organu zdravstvene skupnosti, če meni, da so kršene pravice, ki jih ima v skladu s samoupravnim sporazumom o pravicah in obveznostih iz zdravstvenega varstva in če gredo te pravice iz sredstev zdravstvene skupnosti.

Kadar gre za strokovno medicinske odločitve, si mora odbor za varstvo pravic predhodno preskrbeti mnenje konzilija izvedencev zdravstvene skupnosti.

V zadevi iz prvega odstavka lahko predloži zahtevek tudi organizacija združenega dela, v kateri dela uporabnik, ali sindikalna organizacija.

142. člen

Odbor za varstvo pravic mora odločiti o zahtevi uporabnika iz prejšnjega člena v 15 dneh po vložitvi zahtevka.

2. Varstvo pravic pred posebnim sodiščem združenega dela

143. člen

Če uporabnik ni zadovoljen z odločitvijo pristojnega organa iz 131. člena tega sporazuma, lahko v 30 dneh po prejemu sklepa tega organa uveljavlja sodno varstvo svojih pravic pred pristojnim sodiščem združenega dela.

Sodno varstvo pred pristojnim sodiščem združenega dela uveljavlja uporabnik tudi tedaj, če pristojni organ iz 131. člena ne odloči o zahtevi uporabnika ali če ne izda sklepa o svoji odločitvi v 15 dneh po prejemu zahtevka.

Predlog za varstvo pravic pri posebnem sodišču združenega dela ne zadrži uresničitve sklepa pristojnega organa.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

144. člen

Z uveljavitvijo tega samoupravnega sporazuma prenehajo veljati vse določbe samoupravnih in drugih splošnih aktov, ki so v nasprotju s tem sporazumom in vse druge določbe, ki urejajo postopke in načine za uresničevanje pravic do zdravstvenega varstva.

145. člen

Ta samoupravni sporazum začne veljati, ko ga sprejmejo v enakem besedilu uporabniki in izvajalci zdravstvenega varstva prek svojih delegatov v občinski zdravstveni skupnosti in se objavi v Uradnem vestniku Gorenjske.

Samoupravni sporazum se uporablja od 1. 10. 1982. leta.

Številka: 190-37/83 OBČINSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST

JESENICE
Predsednik skupščine:
Stane Torkar, s. r.

KRANJ
Predsednik skupščine
dr. Tatjana Veličkovič, s. r.

RADOVLJICA
Predsednik skupščine:
Rajko Rozman, s. r.

ŠKOFJA LOKA
Predsednik skupščine:
Tine Kokelj,
dipl. oec., s. r.

TRŽIČ
Predsednik skupščine:
dr. Jakob Štefe, s. r.